

baptistu vēstnesis

Kad vasara ir saplānota, tad nereti atskārstam, ka visa ir par daudz un vasara ir paskrējusi garām. Tad varētu likties, ka Draudžu dienas ir vēl viens pasākums, kurš aizpilda jau tā pilno kalendāru. Taču esmu drošs, ka Draudžu dienas Līvānos būs vairāk nekā kārtējais pasākums.

Svarīgi ir saprast ne tikai kas notiek, bet kāpēc tas notiek. Jā, Draudžu dienas noteikti būs saliedējošs pasākums mums visiem. Tā ir lieliska iespēja kopīgi atpūsties un pavadīt laiku ar brāļiem un māsām no citām draudzēm. Taču nepaliksīm tikai pie šīs domas. Draudžu dienas ir iespēja ikvienam būt ne tikai dalībniekam un vērotājam, bet arī aktīvi iesaistīties, kļūstot par pasākuma veidotāju.

Šī ir mūsu iespēja būt par svētību Līvānu iedzīvotājiem. Draudžu dienu Rakstu vieta mums to atklāj: "Rūpējieties par tās pilsētas labklājību, kurp Es jūs liku aizvest, un pielūdziet To Kungu par to, jo tās labklājība būs arī jūsu labklājība." (Jeremijas 29:7) Mums, kristiešiem, ir, ko dot, – tas ir Evaņģēlijs.

Mēs būsīm Līvānos, jo vēlamies celt Dieva valstību. Tāpēc Draudžu dienu centrā mēs vēlamies likt Kristu. Tāpēc, ka

Kristus mūsu labā ir darījis tik daudz un ir devis mums tik daudz, mēs vēlamies dot tālāk citiem, arī Līvānu iedzīvotājiem. Nebūsīm tikai no malas vērotāji, bet lūgsim, jautāsim, meklēsim, kā Tu un es varam svētīt Līvānus.

Mēs ļoti ceram, ka iesāktais darbs un attiecības Līvānos pēc 4. augusta nebeigsies, bet Dieva vadībā mums būs iespēja turpināt tur kalpot. Tādēļ lūdziet, lai Dievs aicina brāļus un māsas, kas ir gatavi atsaukties Dieva aicinājumam un turpināt kalpot Līvānos. Lūdziet, ja Dievs dos, lai kādu dienu Līvānos tiktu uzsākta jaunas draudzes dibināšana.

BPI DRAFTS nometnēs mēs sakām: "Mēs nemeklējam pareizos, bet aicinātos. Mēs nemeklējam ērtos, bet drosmīgos. Mēs nemeklējam pārgudros, bet atbildīgos. Mēs nemeklējam tos, kas prot tikai pasūtīt, bet grib būt sūtīt!" Lai Dievs dod, ka ar šādu attieksmi mēs katrs varam iesaistīties visā, ko darīsim šajā vasarā!

Kaspars Šterns

Bīskapa vietnieks draudžu dibināšanas jautājumos

LBDS Draudžu dienas Līvānos 2013

LBDS Padome un bīskaps Pēteris Sprogis aicina LBDS draudzes un draudžu locekļus uz Draudžu dienām no 2013. gada 2. līdz 4. augustam Līvānos. Šoreiz iepazīstināsim ar šādām Draudžu dienās plānotajām aktivitātēm:

Koncerts "Nakts ugunsurs"

"Nakts ugunsurs" būs koncerts ar dinamisku, daudzveidīgu programmu, kur varēsim klausīties un skatīties dažādu LBDS draudžu, kā arī "Latgales vārtu" aktīvistu priekšnesumus, piedalīties kopīgās publikas aktivitātēs un baudīt vasaras vakara noskaņu pie ugunsкура un tējas kopīgā sadraudzībā. Koncertā plānoti atraktīvi muzikāli priekšnesumi dažādu ansambļu un grupu izpildījumā, apslēpto talantu meklēšana un atrašana, un, protams, vakara "pārsteigums".

Cilvēkā ieliktais spējas un talanti ir Dieva dota dāvana, mums tie ir doti, lai mēs tos pielietotu mūsu dzīvē, iepriecinātu citus un pagodinātu Dievu.

"Nakts ugunsurs" ir koncerts, kura dalībnieki iegulda daudz darba, spēka un emocijas, plānojot un izstrādājot priekšnesuma ideju. Mēs vēlamies jūs pārsteigt ar ko jaunu, nedzirdētu un neredzētu, lai jūs patiesi iepriecinātu. Mēs gribam būt ar jums kopā un jūs iedrošināt meklēt un atrast savus talantus, tos izkopt un lietot...

Tiksimies Daugavmalā 3. augusta vakarā plkst. 21:00, pasākums plānots dalībniekiem no 0-99 gadu vecumam.

Nāciet ar draugiem, ģimenēm, bērniem, omammām un opapiem! Nāciet arī vieni un atrodiēt jaunus draugus! Visi būsiet sirsnīgi gaidīti!

Par Draudžu dienu laikā plānotajām sportiskajām aktivitātēm stāsta Juris Krūmiņš:

Sestdien, 3. augustā visiem Draudžu dienu viesiem būs iespēja piedalīties un uzspēlēt strītbolu, pludmales volejbolu un tenisu. Sporta pasākumi plānoti stadionā un laukumā blakus stadionam. Piedalīties var gan atsevišķi, gan jau veselas komandas. Tie, kas atnāks vieni, noteikti atradīs savu komandu.

Vēl plānots noskaidrot "Precīzāko futbolistu", spēkus un izveicību varēs iemēģināt stafetē ar velokartiem, bet tie, kam patīk galda spēle "Ligreto", to varēs spēlēt lielā formātā, pārbaudot savu veiklību.

Sīkāku informāciju par sporta pasākumiem var saņemt, sazinoties ar Juri Krūmiņu: tel.: 27606206, e-pasts: juriskrumins@me.com

PIETEIKŠANĀS LBDS KONGRESAM UN DRAUDŽU DIENĀM LĪVĀNI 2013

Lūdzam draudzes, kuras nav pieteikušas delegātus un viesus Kongresam, sazināties ar LBDS kanceleju: tālr. 67223379 vai 20390979, e-pasts: kanceleja@lbds.lv.

Aicinām pieteikties LBDS kancelejā ikvienu, kas plāno apmeklēt LBDS Draudžu dienas Līvānos. Draudžu dienu laikā visiem Draudžu dienu dalībniekiem pie reģistrācijas tiks izsniegta atšķirības zīme – aproce, kas apliecinās to, ka esat Draudžu dienu dalībnieks.

Ja jums ir nepieciešama palīdzība naktsmāju, ēdināšanas vai transporta jomās, aicinām pieteikties pēc iespējas ātrāk LBDS kancelejā. Sīkāka organizatoriskā informācija, LBDS Draudžu dienu pasākumu programma, Kongresa darba kārtība pieejama: www.lbds.lv

Lūdzam savlaicīgi veikt maksājumus – Kongresa dalības maksa, naktsmājas, ēdināšana, transports. Ja maksājumi netiks veikti savlaicīgi, mēs diemžēl nevarēsim garantēt rezervācijas. Atgādinām, ka Kongresa dalības maksa 6 LVL, cenā nav iekļautas pusdienas.

ORGANIZATORISKIE NORĀDĪJUMI:

Draudžu dienu laikā reģistrācijas un informācijas centrs tiks izvietots Līvānu novada kultūras centra foajē, Rīgas ielā 105. Reģistrācijas un informācijas centra darba laiks:

Piektdien, 2. augustā no 15:00 - 21:00

Sestdien, 3. augustā Kongresa delegātu un viesu reģistrācija no 9:00 – 10:00

Draudžu dienu dalībnieku reģistrācija no 9:00 – 16:00

Ēdināšana: ēdienu porciju izsniegšana DALĪBNIKĀM, KAS BŪS PIETEIKUŠIES UN SAMAKSĀJUŠI, tiks organizēta Līvānu novada kultūras centra teritorijā, Rīgas ielā 105.

Ēdināšanas vietas: Līvānu 1.vidusskolas stadiona tribīnes, 1.vidusskolas ēdnīcas telpās (100 vietas) un kultūras centra teritorijā.

Ēdināšanas laiki:

2. augustā vakariņas – plkst. 20:00;

3. augustā – brokastis plkst. 8:00;
pusdienas plkst. 14:00; vakariņas plkst. 20:00;

4. augustā – brokastis plkst. 9:00

Lūdzam ievērot, ka Līvānos iespējami sarežģījumi ar siltā ūdens nodrošināšanu. Būs iespējams apmeklēt peldvietas.

LBDS Kongress 2013

DARBA KĀRTĪBA *

Sestdien, 3. augustā

9:00-10:00 Reģistrēšanās

10:00 1. sēde. Vada mācītājs Kaspars Šterns

10:00-10:05 Kopdziesma

10:05-10:25 Svētbrīdis

10:25-10:30 Kongresa atklāšana

10:30-10:35 Kongresa konstruēšanās

10:35-11:00 LBDS bīskapa Pētera Sproģa uzruna

11:00-11:15 Viesu sveiciens, Igaunijas baptistu savienības pārstāvis, Līvānu novada domes pārstāvis, Amerikas Latviešu baptistu apvienības pārstāvis

11:10-11:20 Mūžībā aizgājušo darbinieku pieminēšana

11:20-11:25 Korālis

11:25-11:30 Lūgšana

11:30-11:35 Mandātu komisijas ziņojums

11:35-11:45 Aizlūgums par LBDS jaunajiem garīdzniekiem

11:45-11:50 Kopdziesma

11:50-12:20 Kafijas pauze

12:20 2. sēde. Vada mācītājs Pēteris Eisāns

12:20-12:25 Kopdziesma

12:25- 12:35 Jaunas draudzes uzņemšana LBDS

12:35-12:40 Nominācijas komisijas ziņojums par LBDS Padomes kandidātiem un Revīzijas komisijas kandidātiem

12:40-12:50 LBDS Padomes locekļu un Revīzijas komisijas vēlēšanas aizklātā balsošanā

12:50-13:05 LBDS Nominācijas komisijas ziņojums par 2013. gada komisiju kandidātiem

13:05-13:10 Komisiju vēlēšanas

13:10-13:15 LBDS Revīzijas komisijas ziņojums

13:15-13:20 Muzikāls priekšnesums

13:20-13:25 Informācija par iespēju piedalīties pasākumos LBDS Draudžu dienās Līvānos

13:25-13:35 Balsu skaitīšanas komisijas ziņojums

13:35-13:45 LBDS Padomes locekļu sveikšana un aizlūgums

13:45-13:50 Kopdziesma

13:50-14:00 Kolekte

14:00 Pusdienas

Iesaistīšanās citās LBDS Draudžu dienu aktivitātēs

Pieminot bīskapu – vadoni Pēteri Egli jubilejā

Kad pagājušā gadsimta 60. gados Latvijas baptistu darbs pārdzīvoja iekšējas un ārējas grūtības un varēja jautāt, vai Latvijas baptistu draudzēm vēl ir kopības un vienības apziņa, vai pastāv draudžu kopdarbs, tad Dievs atklāja, ka draudžu kopīgajiem pasākumiem ir vadonis, darbu idejiskais virzītājs – mācītājs Pēteris Egle.

Bīskaps emeritus Pēteris Egle

Laiks, kad Pēteris Egle bija LBDS bīskaps (1966-1977), bija draudžu savstarpējās uzticības un sadarbības atjaunošanas laiks, ieraugot vienotības iespējamību un kopīgi paveicamo darbu esamību.

10. jūlijā mēs savās atmiņās un lūgšanās varam pateikties Dievam par šī izcilā vīra devumu, jo baptistu vēsturē mācītāju P. Egli piemin ne tikai kā draudzes mācītāju un

baznīcas vēsturnieku, bet jo vairāk kā vadoni, kā ceļa rādītāju uz draudžu kopdarbību, nodzīvojot visai garu mūžu – gandrīz 90 gadus, esot apveltītam ar izcilu atmiņu līdz mūža galam.

Kaut arī šogad paiet 20 gadi, kopš viņa nav starp mums, lielai daļai viņš ir dzīvē atmiņā kā populārs un mīlēts runātājs. Viņa svētrunās bija korekta Bībeles teksta vēsturiskā un literārā eksegēze. Tekstu viņš netulkoja simboliski, bet meklēja atbilstošas vienkāršas analogijas savu klausītāju un visas draudzes kristīgi ētiskajai audzināšanai.

No 1911.-1916. gadam Egļu ģimene dzīvoja Rīgā un bija Rīgas Mateja baptistu draudzes locekļi. Pēteris Egle mēdza sacīt, ka mācījies Mateja draudzes skolā, tad V. Olava skolā.

Dzīļu iespaidu jaunībā uz viņu atstāja draudzes mācītāja Jāņa Inķa sludināšana, iegūstot pārliecību par grēku piedošanu un topot bībelīgi pagremdētām 1917. gada 16. jūnijā.

P. Egle visu mūžu katru dienu lasīja savu grieķu Jauno Derību un Veco Derību grieķu tulkojumā – Septuagintu. Katras dienas lasījumā bija Bībele latviešu valodā un kādā no svešvalodām – angļu, vācu, krievu. Grāmatu lasīšana bija viņa dzīves neatņemama sastāvdaļa. Gada laikā tika izlasītas apmēram 100 grāmatas visdažādākajās nozarēs: teoloģijā, vēsturē, ģeogrāfijā u.t.t. Iegūtās plašās zināšanas virzīja P. Egles teoloģisko domu evaņģēliskā liberālisma virzienā.

Viņa pēctecis bīskapa amatā mācītājs Jānis Tervits raksta: “P. Egles lielākie veikumi bīskapa amatā bija Pensiju fonda izveidošana un vadīšana, un draudžu pārstāvju regulāras sanāksmes. Gan garīdznieka amatā Vaiņodē, Liepājas Ciānā un Nācāretē, Talsos, Nāriņciemā, Jaunjelgavā vai Rīgas Āgenskalnā visbeidzot, viņā bija liela mīlestība un atbildības sajūta draudzes priekšā. Viņš piederēja tai paaudzei, kurai nebija dievkalpojumi, bet sapulces, kurai mīļāks vārds par “mācītāju” bija “sludinātājs”, bet pati draudze – tā P. Egles izjūtā bija kaut kas liels, neatstāt savu sapulcēšanos – tas bija viņa dzīves ritms.”

Arī manā dzīvē viņa svētrunas pārliecināja par grēka nastu, un 1977. gada 21. augustā P. Egle mani bībelīgi pagremdēja.

Bīskapa emeritus P. Egles atdusas vieta ir Ventpils novada Staldzenes kapsētā.

Jūlijā 120 gadu atcere ir arī diriģentam **Kārlim Līdakam** un 100 gadu piemiņa bijušajam pilsētas māksliniekam, Mateja draudzes pīlāram, kora dziedātājam un izcilam gleznotājam **Bruno Aidem**. Šīs trijotnes pieminēšana, par pamatu ņemot K. Līdaka 120 gadu jubileju, iecerēta rudens pusē, kad kopkora koncerta ietvaros arī mēs kopā mēģināsim aptvert šo trīs izcilību devuma mantojumu!

Arbījs Lauva, Rīgas Āgenskalna draudzes loceklis

Nebūsim kā pieradināti cirka ziloņi

“Arī mums dzīvē bijuši kādi mieti un ķēdes, kuriem esam ļāvuši definēt savas robežas, kuras būtībā neeksistē. Ja, piemēram, šīs Draudžu dienas kaut vai mums varētu parādīt, ka, ja ejam ar pazemību, kalpot gribošu attieksmi, varam būt par svētību, tad tas jau ir daudz,” sarunā par Draudžu dienām Līvānos saka bīskaps Pēteris Sproģis.

Kāda vispārīgi ir Draudžu dienu ideja, un cik daudz šādu pasākumu ir bijis?

Protams, padomju laikos nekādas Draudžu dienas nebija iespējamās, tika meklētas alternatīvas iespējas pulcēties, bet kopīga publiska sanākšana nenotika. Tad bija ikgadējais kongresa formāts, proti, darba sēdes. Jau kādus gadus iepriekš sapratām, ka šajos kongresos gribētos dzirdēt ne tikai atskaites, bet kaut ko vairāk, ka tie varētu būt arī izglītojoši, motivējoši un garīgi pacilājoši pasākumi. Tāpēc, organizējot nākamās kongresus, plānojam tos daļēji kā konferences ar runātājiem. Kad kongresi izdevās, bija drusciņ žēl, ka to redzēja un dzirdēja tikai delegāti. Līdz ar to jau nesenā pagātnē ir bijuši centieni rīkot kongresu kopā ar Draudžu dienām, lai tas būtu atvērts ikvienam. Pirmais mēģinājums bija pasākums Liepājā un Priekulē. Liepājā nepilnas dienas laikā noturējām kongresu, pēc kura svētki turpinājās Priekulē. Un tas izdevās. Nākamais līdzīga mēroga pasākums bija 150 gadu jubilejas svinības Užavā, kas notika kopā ar kongresu. Tad vairākus gadus kongresi norisinājās Rīgā, un šogad bija atkal tāds kā pamudinājums, sajūta, ka vajadzētu rīkot Draudžu dienas.

Atbilstoši LBDS vīzijai, kas ir par kristocentrisku, pavairoties spējīgu un misionālu darbību, bija atziņa, ka kongresu vajadzētu noturēt Latgalē. Šis visādā ziņā ir ļoti skaists un īpašs Latvijas novads, tajā pašā laikā ar īpašu problemātiku – gan ekonomisku, gan garīgu. Un, domājot par baptistu draudzēm, Latgalē nemaz neiet tik viegli, draudzēm ir vajadzīgs stiprinājums. Protams, negribam pārvērtēt to, ko var izdarīt trīs dienās. Neejam ar sajūtu, ka jūra līdz ceļiem, pāris dienās visu atrisināsim, bet varam vairāk apzināties to problemātiku, varam stiprāk iemīlēt šo reģionu, aizbraucot, satiekot un iepazīstot cilvēkus. Varam konkrētāk saprast, kā lūgt par turieni. Turklāt, tā kā parasti cilvēki no Latgales brauc uz Rīgu, Liepāju, Ventspili, būtu labi kādreiz aizbraukt visiem arī uz Latgali.

Kāpēc tieši Līvānos?

Kad sākām skatīties Latgales virzienā, pirmā ideja bija par Rēzekni. Likās, tā būtu

piemērota vieta, jo tikko atklāta jaunā koncertzāle, kuru, mūsaprāt, varētu izmantot, bet kaut kā tās durvis vaļā nevērās. Nebija skaidrības, ar ko komunicēt, Rēzeknes dome mūs atspēlēja uz vēlāku laiku.

Tad sagadījās, ka Lūgšanu brokastis divus gadus pēc kārtas pie galda man blakus sēdēja Saeimas deputāts no Līvāniem Jānis Klauzs. Saruna mums bija jau sākusies pirmajā tikšanās reizē, un šoreiz, kad atkal sēdējām blakus, stāstīju viņam, ka mums ir ideja par Draudžu dienām Rēzeknē, uz ko viņš atbildēja: “Dariet to, bet Rēzeknē būs grūti.” Jānis Klauzs uzskaitīja vairākus iemeslus un teica: “Bet es jūs aicinu uz Līvāniem. Saprotu, ka mūsu pilsētai ir vajadzīga Dieva svētība, ir vajadzīgs atgādinājums par vērtībām. Brauciet pie mums!” Mūsu saruna beidzās ar domu, ja Rēzeknē durvis neatvērsies, turpināsim sarunas ar Līvāniem.

Protams, ja mēs ar varu būtu laužušies, varētu Draudžu dienas noorganizēt arī Rēzeknē, bet nostrādāja princips, ka, ja ejam kādā pilsētā, svarīgi atrast cilvēkus, kas pieņem miera sveicienu. Bībele saka, ja tas sveiciens netiek pieņemts, – nokratiet putekļus un ejiet tālāk. Līvānos šos miera cilvēkus mēs satikām. Kad sākām sarunas ar novada vadību, redzējām, ka viņi ir patiesi pilsētas patrioti, nav tikai cilvēki, kas strādā reitingam un paralēli dara savtīgas lietas. Visa komanda ir entuziasti, kuri priecājas par katru slīmnīcu, par katru skolu, par to, ka pārbūvējuši pensionātu. Piedzīvojām lielu atvērtību – nāciet, palīdziet, kalpojiet! Līvāni no ļoti depresīvas bezdarba galvaspilsētas ir varējusi dabūt izrāvienu, un vadība pilsētas attīstībā ne tikai norāda uz sevi, bet saka: “Te bijusi Dieva svētība.” Tāpēc gribam izmantot šo iespēju. Tās nav durvis, kuras atver vadītāji, bet durvis, kuras atver arī Dievs.

Kā Draudžu dienas būs par svētību Līvāniem?

Savā ziņā mēs jau arī tikai meklējam iespējas. Kā jau teicu, nevajag pārvērtēt to, ko var izdarīt trīs dienās. Būs kongress, kas jānotur pēc mūsu Satversmes, lietas ir jānobalso pēc pieņemtās kārtības, bet viss

pārējais būs uz āru vērst. Piemēram, koncerti. Ja tādā veidā varam iepriecināt vietējos iedzīvotājus, aicinot viņus uz kvalitatīviem koncertiem bez maksas, tad lieliski. Tāpat izvēršīsim sociālo kalpošanu, kurā mūsu cilvēki ies uz slīmnīcu, veco ļaužu pensionātu, kas ir mūsu iespēja iepriecināt tur esošos cilvēkus, dot viņiem mūžīgās dzīvības cerību, uzrīkot svētkus. Sociālais dienests mūsu draudžu cilvēkiem palīdzēs apciemot un iedraudzēties ar maznodrošinātām daudz bērnu ģimenēm, kurām vajadzīga palīdzība. Atkal nedomājot, ka ar vienu vizīti kaut kas tiks atrisināts, bet vismaz draudzību var iesākt, kas, cerams, turpināsies. Tāpat Vīlandes draudze uzbūvēs rotaļu laukumu bērniem. Tas nebūs trīsdesmit tūkstošu projekts, bet neliels laukumiņš kādā Līvānu stūrī. Tā varam pateikt, ka mīlam šo vietu un cilvēkus, ka gribam dot kaut ko labu.

Svarīgi visas šīs jaukās lietas darīt no tīras sirds, tāpēc, ka mīlam cilvēkus, nevis izmantot tās kā ēsmu, lai pievilinātu. Cilvēki jūt, ja darām kaut ko ar slepenu nolūku. Tas ir vistālāk no Bībeles izpratnes par evaņģēlizāciju. Protams, mēs gribam iedot vairāk nekā tikai dāvanas un koncertus, jo galu galā gribam, lai cilvēki var saņemt to, ko Dievs viņiem dod, jo mēs paši kaut ko paliekošu iedot nevaram.

Gala rezultāts, ko mēs gribētu, ka Līvānos varētu atjaunot baptistu draudzi. Tur ir spēcīga katoļu draudze ar dedzīgu priesteri, kurš cilvēkus ved pie ticības, un par to ir prieks. Ir pareizticīgo un vecticībnieku draudze, luterāņu baznīca, bet Līvāni ir gandrīz desmit tūkstošu iedzīvotāju pilsēta, kurā līdz 1959. gadam bija mūsu draudze. Būtu labi, ja to varētu atjaunot.

Kā pasākumi Līvānos palīdzēs atjaunot draudzi?

Šis Līvānu pasākums varētu būt kā.. labs instruments uzrunāt cilvēkus un varbūt kādi teiks: “Jā, es gribētu piederēt šādi draudzei.” Bet, protams, lai tas notiktu, būtiski, lai kāds.. atsauktos aicinājumam. Žēl, bet pašlaik mums nav cilvēku, kuri būtu gatavi pārcelties un kalpot Līvānos.

Lieliski, ja tas darbs varētu sākties uzreiz pēc kongresa, bet pat ja kaut kas sāksies vēlāk... Nu, ko padarīsi!

Tas ir ideālais plāns, bet, ja neviens neatsaucas, vai ir plāns B?

Nē nu... Mēs par to domājam. Tuvumā ir Jēkabpils, nav tālu arī Viesīte, varbūt tur ir kāds plāns B, kas realitātē kļūst par plānu A. Varbūt kāds no šīm draudzēm var sākt darbu Līvānos, regulāri braukājot. Reizēm, kā jau mēs zinām, nenotiek viss tā, kā esam iecerējuši, un tad ir jāizmanto kāds pagaidu risinājums, kurš dažkārt izrādās tas īstais.

Vai Līvānu pasākums sevi attaisnos?

Vispār jau Līvānu pasākums paņem *baigo* laiku, un brīžiem liekas, ka labāk būtu ieguldīt ilgtermiņā tos resursus. Drusciņ pat žēl, ka komandai tik daudz darba paprasa tieši tās trīs dienas. Tik daudz detaļu, bet – ko tur var izdarīt! Dažreiz jau ir tā, ka sāk un domā, ka nebūs tik sarežģīti. Bet, kad man Latgales ideja nāca, Padome uzreiz to atbalstīja, visiem bija sajūta, ka tas jādara. Un mēs ticam, ka tā ir bijusi Dieva vadība. Un tās jau nav tikai trīs dienas. Sadarbība, kas veidojas gatavojoties, pieredze, kas cilvēkiem rodas, draudžu mobilizēšanās, idejas jau nekur nepazudīs. Turklāt mums pašiem tas var būt kā iedrošinājums.

Nesen lasīju rakstu par to, kā cirkā pakļauj zilonus. Kad zilonis ir vēl maziņš, viņu piesien ķēdē, un pirmos mēnešus zilonēns tūkstošiem reižu mēģina tikt brīvībā, bet nesanāk. Tā kā zilonim ir ļoti laba atmiņa, viņš visu atlikušo dzīvi iegaumē teritoriju, ko nedefinējis ķēde. Tāpēc zilonis cirkā iet pa apli un nekāpj tribīnēs, ko viņš mierīgi varētu darīt. Arī mums dzīvē bijuši kādi mieti un ķēdes, kuriem esam ļāvuši definēt savas robežas, kuras būtībā neeksistē.

Ja, piemēram, šīs Draudžu dienas kaut vai mums varētu parādīt, ka, ja ejam ar pazemību, kalpot gribošu attieksmi, varam būt par svētību. Ja mēs varētu šīs robežas nojaukt un kāda draudzīte Kurzēmē, Vidzemē, Zemgalē vai tajā pašā Latgalē saprastu, ka ir iespējama sadarbība, tad tas jau ir daudz. Šad tad paši esam piesavinājušies nedaudz sektantiskas metodes, kas – pilnīgi saprotami – cilvēkus atbaida, un mēs domājam, ka būt tiem ir garīgums un evaņģelizācijas drosme. Iespējams, tā nav nekāda drosme, tas vienkārši ir stulbums. Varbūt arī tā ir mana cerība – ka varam atraisīties no tā mieti un ķēdes, kas mūs kā tādus cirka zilonus ir pieradinājušas iet pa vienu apli. Reizēm jau cilvēkiem nebūtu problēma dzirdēt Evaņģēliju (protams, tā ir garīga lieta un ticība ir Dieva dāvana), bet, man šķiet, cilvēkiem ne tik grūti ir pieņemt Jēzus žēlastības vēsti, cik grūti ir pieņemt subkultūru, kurā vēsts iepakota.

Kas būs ar Līvānu iedzīvotājiem nākamajā nedēļas nogalē pēc Draudžu dienām?

.. pat tad, ja kāds no Līvānu iedzīvotājiem nekad vairs nesatiks nevienu no mums,

varam atstāt vēsti, ka Dievs viņu mīl, ka viņš ir vērtīgs. Mēs nākam un ejam, mēs neesam risinājums, esam kā ubagi, kuri citiem ubagiem parāda, kur var atrast maizi. Ne jau mēs izglābjam un atrisinām cilvēku dzīvi, to izdara Dievs. Jebkas, ko darām, ir nepilnīgs un maziņš centiens apliecināt Dieva mīlestību. Galu galā Dievs ir visur klātesošs, Gars, kurš ir kā vējš – pūš, kur gribēdams. Un, ja kāda cilvēka garīgai izaugsmei vai garīgam ceļam varam būt kā instruments Dieva rokās (kas jau ir daudz prasīts), ja Viņš par spīti visam savā žēlastībā var mūs lietot, tad labi – eņģeļi debesis par to priecāsies!

Domāju, ka, ļoti iespējams, vecie ļaudis vai stipri slimie cilvēki, kurus mēs apciemotim, nekad nekļūs par aktīviem draudzes locekļiem, bet, ja mēs viņiem varam iedot mūžīgās dzīvības cerību un apliecināt, ka Dievs viņus mīl un labākais vēl tikai priekšā, domāju, ka tā ir ļoti svētīga kalpošana. Mērķis ir vairot Dieva godu un stiprināt Viņa valstību. Mērķis jau nav baptistu statistika, ja tas var kalpot kā līdzeklis, tad ļoti labi, ja nē, tad tas nemaz nav vajadzīgs. Nu tā.

Kaut kur jau tā projekta noskaņa šajā reizē ir neizbēgama, bet kas ir cerība? Jautājums jau nav tikai par Līvāniem, bet par visu Latgali. Mums, tur esot, būs lūgšanu vakars, kurā lūgšim par Latgali, tās draudzēm, par to, lai Dievs izredz kalpotājus. Esot tajā kontekstā, cerība ir, ka Dievs to "svēto neapmierinātību" liks cilvēkos no dažādām Latvijas draudzēm un ka viņi ieraudzīs Latgali kā misijas, kalpošanas iespēju.

Kas Jūs visvairāk uztrauc, domājot par Līvāniem?

Kad agrāk rīkojām nometnes un lielākus pasākumus, dažreiz bija tās bažas, kā izdosies, vai pilsēta mūs pieņems un atbalstīs. Šoreiz spriedzes punkts drīzāk ir, vai mēs pratīsim izmantot šo iespēju, vai būsime atsaucīgi, vai varēsim parādīt to labāko, ko Dievs mums ir devis. Man gribētos uzsvērt, ka ir ļoti svarīgi, ka aizbraucam uz Līvāniem ar ļoti pazemīgu un kalpojošu attieksmi, ka nebraucam ar sajūtu, ka mēs tūlīt.. pat nezinu, kā lai to pasaka.. nebraucam ar sajūtu, ka iemācīsim katoļiem un citiem, kā pareizi dzīvot. Mūsu uzdevums nav katoļus pataisīt par baptistiem, bet gan svētīt visus cilvēkus. Protams, ir brīži, kad vēsts ir skaidri jāpasludina, bet šodienas pasaulē bieži vien svarīgāk ir, lai cilvēks pēc pirmās sarunas grib runāt ar tevi atkal.

Redziet, bieži domājam, ka Latgale ir grūta, aizslēgta, nepieņem, bet šajā reizē nevienam no mums nebūs attaisnojuma, ka Latgale bija aizvērtā. Cilvēki tur saka: "Brauciet, kalpojiet!" Lai Dievs pasargā mūs no tādas sektantiskas attieksmes. Daudzi esam piedzīvojuši, ka atbrauc amerikāņu misionāru grupa un sāk darīt lietas, kuras mājās nekad nedarītu, jo viņi

te ir tikai nedēļu un tad brauc prom. Mums ir svarīgi, aizbraucot uz Līvāniem, izturēties ar tādu pašu atbildību kā mājās, nevis atbraukt, uztaisīt lielu troksni un aizbraukt – kāda daļa, kas pēc tam.

Ko Jums personīgi nozīmē šīs Draudžu dienas?

Nezinu. Cik personīgi lai runā? Manuprāt, būtiski, lai tas, ko darām, ir saskaņā ar vīziju, kuru paši esam pieņēmuši. Citi saka, kāpēc taisīt kongresu pilsētā, kurā nav mūsu draudzes? Man atkal liekas, tieši tā vajag darīt. Kāpēc rīkot pasākumu, kur mēs jau esam? Man personīgi šīs ir kā viens centiens realizēt to, ko esam lēmuši pērn.

Cik aktīvi draudzes piesakās?

Grūti vēl pateikt, ir vasara un mūsu cilvēki jau šad un tad ir raduši šādus lēmumus pieņemt pēdējā brīdī, kas, protams, organizatoriem rada smagas nopūtas. Domāju, ka tas, ko no draudzēm sagaidām, ir nevis formāla piedalīšanās, pāris cilvēku aizsūtīšana uz Līvāniem ķeksiša pēc, bet gan cilvēku mobilizēšana no dažādām Latvijas draudzēm. Un atbraukšana nevis ar domu, nez, kā man tas patiks, bet – ko varu dot? Nebūt nav teikts, ka jāpaliek pie tām idejām, kas ir programmā, varbūt kādam ir svaiga ideja, kā kalpot. Piemēram, Jaunatnes apvienība rīkos angļu valodas nometni pirms tam kopā ar Līvānu jauniešiem, BPI DRAFTS šogad notiks nevis Užavā, bet Līvānos. Mēs vienmēr varam dot vairāk nekā domājam, tur mēs sevi varam pārsteigt. Tām nav jābūt lielām lietām.

Man kaut kā iespiedusies atmiņā ir mācītāja Artūra Šķubura izvadīšana, kas notika pirms pāris nedēļām. Viņš bija cilvēks, kurš darīja lielas lietas, viņš bija bīskapa vietnieks, Garīdznieku brālības un lielu draudžu vadītājs, darbojies pretpadomju kustībā, bet zīmīgi, ka bērēs, kad vajadzēja atcerēties par viņu, vairāk runāja par to, kā viņš kā vecākais brālis vakarā savāca no visiem bērniem zeķes un izmazgāja un, kad kāds no jaunākajiem brāļiem kaut kur bija aizklīdis, viņš pataupīja pusdienas, satina tās divēli un pielika pie krāsns, lai turās siltas. Brīžiem varam veikt lielas lietas, bet tas, kas paliek atmiņā, ir mazi sīkumi, darīti ar tīru motivāciju.

Nezinu, ko vēl vairāk varu teikt par to, ko tas nozīmē man personīgi. Šīs ir pēdējais kongress pirms beidzās mans otrs bīskapa termiņš. Un šajā laikā man jāsaprot Dieva vadība savā dzīvē. Gandrīz vienmēr visas nākamās lietas man bijušas ļoti pašsaprotamas. Tagad drusciņ ir tāda sajūta, ka esmu krustcelēs. Iespējas un piedāvājumi ir dažādi, vienkārši jāsaprot, ko Dievs grib. Bet Līvānos par to pārāk daudz nedomāšu.

Sagatavoja Evija Mileiko

svētki tavā pilsētā

“Pilsētas ielām būs būt pilnām ar zēniem un meitenēm, kas tur rotaļājas.”

No kurienes šis teikums? Pašvaldību vēlēšanu programma? Jaunievelētā novada domes priekšsēdētāja intervija? Nē, šie ir vārdi, kurus Dievs dod pravietim Caharijam par Jeruzālemi (Caharijas 8:5). Rotaļājoties bērni izzina pasauli, rotaļājoties bērni atveras sarunām, atklāj savus sapņus, domas, iegūst draugus un izdzīvo visdažādākās emocijas. Tādēļ ikdienā tik nozīmīgi bērniem pavadīt laiku rotaļājoties, tādēļ arī pat svētdienskolu nodarbībās izmantojam spēles un rotaļas un neiztiekam bez tām, arī rīkojot svētkus vai svinības. Esam priecīgi, ka šogad, pateicoties ārzemju partneru atbalstam un BPI studentu iesaistei projekta realizēšanā, esam varējuši iegādāties un piedāvāt draudzēm svētku aprīkojuma komplektu "Svētki tavā pilsētā". Šo svētku aprīkojumu iespējams izmantot svētku organizēšanai tikpat labi pils dārzā, baznīcas vai savas mājas sētā, kā arī pilsētā. Komplektā ietilpst spēles, atrakcijas un aprīkojums, kuru draudzēm iegādāties un uzturēt katrai atsevišķi nebūtu ērti un izdevīgi. Tagad daudz ko no bērnu svētku organizēšanai nepieciešamā varat iegūt lietošanā sev izvēlētajā laikā, iepriekš rezervējot un uzaicinot pie sevis svētku aprīkojuma komplektu "Svētki tavā pilsētā". Tie var būt svētki saistībā ar Vasaras Bībeles skolu – nedēļas nogalē pirms nometnes vai nometnes noslēgumā. Tie var būt Dārza svētki baznīcas sētā par kādu noteiktu tēmu, kurā iesaistīti visu paaudžu cilvēki. Svētki var notikt arī

draudzes misijas vietā vai pilsētas parkā kā dāvana savas pilsētas bērniem un viņu ģimenēm. Svētku aprīkojuma komplektu varēsiet redzēt un izmēģināt LBDS Draudžu dienās Līvānos. 3. augustā notiks Radošā pēcpusdiens, kuras laikā tiks izmantotas arī atrakcijas, spēles un pārējais aprīkojums, kas ietilpst svētku komplektā. Mūsu draudzes ir vieta, kurām "būt pilnām ar zēniem un meitenēm, kas tur rotaļājas," iepazīst savu Radītāju, atklāj, cik īpaši viņi katrs ir Dievam, nosvin savu piedzimšanu Dieva ģimenē un dzīvo Viņa godam. Un dara to pa īstam.

Visu svētku aprīkojumu draudzēm piedāvājam bez maksas. Draudzei ir jānodrošina transporta izdevumi svētku aprīkojuma transportēšanai.

Vairāk par projektu "Svētki tavā pilsētā" varat uzzināt pa tel.: 26554780, 27606206 vai e-pastu: svetkipilseta@gmail.com, kā arī mūsu mājas lapā: www.lbds.lv

INVENTĀRS:

- Lielais piepūšamais slidkalniņš
- Piepūšamie džungļi
- Volejbola laukums
- Futbola vārti
- Konusi spēlēm un stafetēm
- Burbuļmašīna
- Grils
- Skaņu sistēma
- Aptieciņa
- Galdi un krēsli
- Telts
- Velokarti
- Popkorna automāts
- Milzu galda spēles

Gaismiņa skan

“Gaismiņa skan!” – šī grāmata ienes pasaulē vēl vairāk skaņu, kas pateicas Dievam, gavilē Viņam, apbrīno Viņu un aicina dzīvot Gaismā. Grāmatā apkopotas simt dziesmas, kuras 1990.-2000. gadā tika publicētas žurnālā “Gaismiņa”, kas bija LBDS izdots kristīgi izglītojošs žurnāls bērniem, viņu vecākiem un skolotājiem.

Šogad, atzīmējot 15. gadadienu kopš tiek organizēta Bērnu un jauniešu Dziesmu diena, “Gaismiņas dziesmas” apkopotas vienkopus.

Grāmata pieejama LBDS Svētdienskolu apvienībā.

Telefons: +371 29110770

E-pasts: sa@lbds.lv

Kalpošanas derība

2013. gada 26. maijā Latvijas Baptistu draudžu savienība un Baltijas Pastorālais institūts parakstīja Kalpošanas derību ar ASV baptistu draudžu savienību "Converge Worldwide".

Jēzus, lūdzot Dievu Ģetzemanes dārzā, par mums lūdza: "Bet ne par viņiem vien Es lūdzu, bet arī par tiem, kas caur viņu vārdiem Man ticēs. Lai visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, tā lai arī viņi ir Mūsos, lai pasaule ticētu, ka Tu Mani esi sūtījis." (Jāņa 17:20-21) Viņš lūdza, lai mēs dzīvotu saskaņā un lai tāpēc pasaule ticētu Viņam. "Converge Worldwide", Latvijas Baptistu draudžu savienība un Baltijas Pastorālais institūts vēlas būt atbilde uz šo lūgšanu, Dieva Valstības un Evaņģēlija dēļ mēs vienojamies Kalpošanas derībā.

Sadarbības centrā ir trīs mērķi: atbalstīt, apmācīt un iedrošināt mācītājus un kristīgus vadītājus; rekrutēt jaunu draudžu dibinātājus un mentorēt viņus, lai ar draudžu dibināšanas palīdzību veidotu augošu pavairošanās kustību; audzināt jaunu kristīgu vadītāju paaudzi, kopīgi aizsniedzot, izglītojot un atbalstot jauniešus un kalpošanu viņu vidū.

LBDS, BPI un "Converge" pārstāvju tikšanās

Bīskaps P. Sproģis

"Converge" ir draudžu apvienība, kuras mērķis ir pavairot draudzes, kas maina cilvēku dzīves Kristus godam. Pašlaik tā apvieno 1017 draudzes un 149 jaundibināmas draudzes ASV.

"Converge" aizsākumi meklējami 19. gadsimta vidū, kad zviedru imigranti, kas pameta savu valsti galvenokārt reliģiskās pārliecības dēļ, apmetās uz dzīvi ASV. Šiem Kristus sekotājiem bija stipra pārliecība par Bībeli kā Dieva vārdu, par ticīgo kristībām pagremdē un par Kristus sekotāju nodošanos dzīvot svētū dzīvi. Viņi sāka aizsniegt citus zviedru imigrantus ar Evaņģēlija vēsti, ar laiku izveidojot Zviedru Baptistu vispārējo apvienību. 1945. gadā, kad angļu valoda kļuva par apvienības pamatvalodu, tā tika pārdēvēta par Baptistu vispārējo apvienību. 2008. gadā, lai skaidrāk paustu Jēzus misiju un vēsti visā pasaulē, apvienība sāka sevi dēvēt par kustību "Converge" (tulkojot – "saplūst kopā vienā virzienā"). Šis vārds vislabāk raksturo "Converge" stratēģijas trīs virzienus – vienot Kristus sekotājus caur Dieva nodomiem, veicināt dedzīgu nodošanos Dievam un Viņa Garam, lai mainītu dzīves un kopienas visā pasaulē.

"Converge" aizsākumi meklējami 19. gadsimta vidū, kad zviedru imigranti, kas pameta savu valsti galvenokārt reliģiskās pārliecības dēļ, apmetās uz dzīvi ASV. Šiem Kristus sekotājiem bija stipra pārliecība par Bībeli kā Dieva vārdu, par ticīgo kristībām pagremdē un par Kristus sekotāju nodošanos dzīvot svētū dzīvi. Viņi sāka aizsniegt citus zviedru imigrantus ar Evaņģēlija vēsti, ar laiku izveidojot Zviedru Baptistu vispārējo apvienību. 1945. gadā, kad angļu valoda kļuva par apvienības pamatvalodu, tā tika pārdēvēta par Baptistu vispārējo apvienību. 2008. gadā, lai skaidrāk paustu Jēzus misiju un vēsti visā pasaulē, apvienība sāka sevi dēvēt par kustību "Converge" (tulkojot – "saplūst kopā vienā virzienā"). Šis vārds vislabāk raksturo "Converge" stratēģijas trīs virzienus – vienot Kristus sekotājus caur Dieva nodomiem, veicināt dedzīgu nodošanos Dievam un Viņa Garam, lai mainītu dzīves un kopienas visā pasaulē.

Nora Rautmane, BPI Projektu vadītāja

Līguma parakstīšana

P. Sproģis un V. Ankerbergs parakstījuši līgumu par sadarbību

LBDS, BPI un "Converge" pārstāvju tikšanās

Dzied Lība Ēce-Kalniņa, Elita un Pēteris Tisi

"Converge" pārstāvji: (no kreisās) Brūss Samners, ASV Dienvidrietumu apgabala vadītājs; Arlija un Viljams Ankerbergi

Bīskaps P. Sproģis iepazīstina ar LBDS misiju

LBDS, BPI un "Converge" pārstāvji paraksta līgumu

Kas ir BPI DRAFTS?

Mēs dzīvojam laikā, kad draudzes ir izslāpušas pēc vīriem un vadītājiem, kuri ir gatavi uzņemties atbildību par savu dzīvi, ģimeni, darbu un savu draudzi. Vīrietis savos jaunības gados ne vienmēr apzinās savu aicinājumu un lomu draudzē un

sabiedrībā kopumā. Darbs ar vadītājiem, sludinātājiem un mācītājiem sākas jau pusaudžu gados, kad tiek izdarītas būtiskas izvēles un nostiprināts topošā vīrieša raksturs.

Jau 5. gadu BPI organizē BPI DRAFTS apmācību, kas ir paredzēta jauniešiem vecumā no 14 līdz 20 gadiem. BPI DRAFTS mērķis ir palīdzēt puīšiem saprast savu aicinājumu, pilnveidot raksturu un labāk sagatavoties kalpošanai. Šo mērķu sasniegšanai BPI DRAFTS izmanto visdažādākos veidus, kas nometni padara saturiski bagātu un interesantu. Mēs vēlamies, lai ikviens, kurš piedalās BPI DRAFTS nometnēs, apgūst ne tikai kvalitatīvas teorētiskās zināšanas, bet arī viņa raksturs tiek mainīts un iegūtas jaunas praktiskas zināšanas, ko pielietot ikdienas dzīvē un draudzē. Mēs apzināmies, ka to nav iespējams izdarīt vienā vasaras nedēļā, tādēļ pēc BPI DRAFTS nometnēm jauniešiem būs iespēja iesaistīties mentoringa programmā, lai visa gada garumā, esot regulārās attiecībās un kontaktā ar kādu no vadītājiem, būtu iespēja turpināt pilnveidot savu raksturu un prasmes.

KAM PAREDZĒTS BPI DRAFTS?

Ja Tu esi vecumā no **14 līdz 20 gadiem** vai arī ja Tavā draudzē ir šī vecuma puīši, BPI DRAFTS ir laba iespēja pavadīt kvalitatīvu laiku kopā ar citiem puīšiem no visas Latvijas.

2013. gada vasarā notiks 3 apmācību nometnes. Katra no apmācībām ir kā nākamais līmenis, lai puīšiem palīdzētu labāk sagatavoties kalpošanai savā draudzē.

KAD NOTIEK BPI DRAFTS?

1. līmeņa DRAFTS 29. jūnijs – 3. jūlijs
2. līmeņa DRAFTS 29. jūlijs – 4. augusts
3. līmeņa DRAFTS 12. augusts – 17. augusts

KAS VADA BPI DRAFTS?

BPI DRAFTS nometnēs kā treneri jeb vecākie brāļi (kā mēs tos saucam) kalpo Baltijas Pastorālā institūta studenti un absolventi, LBDS sludinātāji un draudžu dibinātāji, daloties savā pieredzē par dzīvi Kristū un kalpošanu.

PIETEIKŠANĀS UN INFORMĀCIJA

Lai pieteiktos uz BPI DRAFTS, ir:

- 1) elektroniski jāaizpilda dalībnieku anketa www.bpiriga.lv
- 2) jāiesniedz draudzes mācītāja, sludinātāja, jauniešu vadītāja vai BPI studenta rekomendācija. Katra jaunieša dalību BPI DRAFTS nometnē apstiprinās LBDS bīskaps Pēteris Sproģis un BPI DRAFTS vadītājs Kaspars Šterns, izsūtot vēstuli ar uzaicinājumu.

Kontakti: Kaspars Šterns, mob. **26554780**,
e-pasts: kaspars.sterns@lbds.lv Sīkāk par katru BPI DRAFTS līmeni iespējams uzzināt BPI mājaslapā www.bpiriga.lv

Mēs nemeklējam pareizos, bet aicinātos. Mēs nemeklējam ērtos, bet drosmīgos. Mēs nemeklējam pārgudros, bet atbildīgos. Mēs nemeklējam tos, kas prot tikai pasūtīt, bet grib būt sūtīti!

Kārļa Kārkliņa ordinācija

26. maijā Rīgas Vilandes draudzē notika dievkalpojums, kurā sludinātāja licence tika pasniegta BPI studentam Kārlim Kārkliņam. Dievkalpojumu vadīja draudzes mācītājs Ģirts Ašnevs. Svētrunās klātesošos uzrunāja bīskaps Pēteris Sproģis un mācītājs, Dr. Ilmārs Hiršs. Sveicienu sacīja "Converge Worldwide" pārstāvis. Kārlis Kārkliņš vairākus gadus ir sekmīgi vadījis draudzes jauniešu kalpošanu METRO, un kopā priecājamies, ka viņš ir pieņēmis jaunu izaicinājumu. Esam aizlūgšanās par viņu, sievu Ruti un dēlu Jēkabu.

Garīdznieki Ģ. Ašnevs, P. Sproģis un I. Hiršs aizlūdz par Kārlī un Ruti Kārkliņiem

Bīskaps Pēteris Sproģis sveic K. Kārkliņu

Bīskapam Andrejam Šternam atklāts piemineklis Melnsilā

Šī gada 1. jūnijā bija bīskapa emeritus Andreja Šterna aiziešanas trešā gadskārta.

Ar savu nopietno ticības dzīvi, kalpošanu un tēvišķo attieksmi pret amata brāļiem un Latvijas baptistu draudzēm, viņš iemantojis mūsu mīlestību un cieņu, līdzīgi iepriekšējiem LBDS bīskapiem emeritus Jānim Tervitam, Pēterim Eglem un celmlaužiem – Ādamam Gertneram, Jānim Aleksandram Freijam, Jānim Rīsam...

Būdams rūpīgs dvēseļu kopējs un lūgšanu dzīves veidotājs, viņš bija LBDS bīskapa padomes loceklis (1979-1990), Garīdznieku komisijas loceklis (1985-1990), LBDS bīskapa vietnieks (1990-1996), LBDS bīskaps (1996-2002) un Garīdznieku brālības vadītājs (2003-2010).

Kopā ar dzīvesbiedri Liju viņš izaudzinājis deviņus bērnus: 5 dēlus – Pāvilu, Jonatānu, Dāvidu, Jāni, Andreju un 4 meitas: Rasu, Rutu, Ievu un Ēsteri.

Piemineklis ir Dāvida Šterna iecere un Jonatāna mākslinieciskā izpausme: deviņi sāniski šķeltas akmens plāksnes, kuras simbolizē deviņus Šternu bērnus. Tā priekšpusē redzams logs krusta veidā, kurā, ieliekot degošu sveci, gaisma caurvijas dziļumā.

Andreja Šterna kapa vieta atrodas Melnsila kapsētā, tūlīt aiz vārtiem, Lakšmaņu dzimtas kapu nodalījumā.

Karstajā un saulainajā 1. jūnija sestdienā plkst. 15:00 ap piecdesmit klausītāju, tostarp trīspadsmit garīdznieku, bija liecinieki Andreja Šterna piemiņas zīmes iemūžināšanai Ziemeļkurzemes priedulājā tuvu jūrai un Lijas dzimtajām Lakšmaņu mājām.

Piemiņas brīdi LBDS uzdevumā atklāja Rīgas Semināra draudzes mācītājs Edgars Godiņš. Viņam 2010. gada maijā negaidīti nācās pārņemt Andreja Šterna

LBDS bīskaps un garīdznieki pie A. Šterna kapa vietas

Garīdznieku brālības stafetes kociņu "uz vienu gadu", līdz jauna vadītāja ievēlēšanai. Šobrīd, kopš pagājušā gada novembra, tas ir mācītājs Edgars Mažis, kurš atstāstīja notikumus no mācītāja Andreja Šterna dzīves.

sāka garīgo darbu un savās darba vietās – Ģipkā, Staldzenē, Aizputē un pēdējos 20 gadus Rīgas baptistu Golgātas draudzē – savos 66 gados bija kā paraugs garīdzniekiem. Viņš prata piezvanīt, bet bieži arī aizbraukt un apmeklēt, lai īstajā brīdī un laikā stiprinātu gurstošos, dotu padomu konfliktsituācijās un apsveiktu svētkos. Garīdznieki viņā saskatīja tēva sirdi, kurš nepagura meklēt arī finanšu iespējas garīdznieku atbalstam.

Bīskaps Pēteris Sproģis savā uzrunā no Mateja evaņģēlija 7:13-21 akcentēja, ka "šauri ir vārti un ceļš, kas aizved uz Dzīvību, un maz to, kas to atrod, un Debesu Valstībā ieies tas, kas dara mana Debesu Tēva prātu".

Mācītāja A. Šterna studiju biedrs Maskavā un garīgā semināra Rišlikonā, Šveicē, mācītājs Aivars Šķuburs vadīja lūgšanu, viņš ar lielu pietāti novērtēja sava drauga un amata brāļa devumu.

Talsu draudzes koris diriģenta Andreja Tīsa vadībā nodziedāja trīs dziesmas: "Bērns atgriežas mājās", "Es ticu Dievam" un "Laiva". Sadraudzības brīdī Lakšmaņu mājās varēja arī iegādāties pērn izdoto CD "Es neesmu viens" – Šternu ierakstīto duetu. Dziesma mācītājam gājusi līdzī visu mūžu.

Šī gada 20. novembrī pieminēsim 70 gadus kopš Andreja Šterna dzimšanas.

Arbijs Lauva, Rīgas Āgenskalna draudzes loceklis

A. Šterna dzīvesbiedre Lija ar bērniem, mazbērniem un tuviniekiem

E. Mažis pastāstīja, ka Andreja bērnības gaitas pagājušas Dienvidkurzemes pusē – Cieceres pagasta "Vecstrēlniekos". 1958. gadā Saldū viņš pirmo reizi apmeklēja baptistu draudzes dievkalpojumu, 1964. gadā tika kristīts un salaulājās ar Liju Lakšmani, tā nonākot tuvāk Melnsilam.

Te arī 1970. gada 9. augustā, kad pēkšņi pēc dievkalpojuma Pitraga draudzē mācītājs K. Lāceklis aizgāja Mūžībā, A. Šternam nācās uzņemties tālāko draudzes vadību.

Kā raksta mācītājs Edgars Godiņš, mācītājs Andrejs Šterns 27 gadu vecumā

Dievs atalgo uzticību

Intervija ar Mārtiņu Straumi, BPI 1. kursa studentu, trīs bērnu tēvu un dedzīgu, Kristus aicinājumu saņēmušu cilvēku.

Pastāsti par cilvēkiem, kas ir bijuši nozīmīgi Tavā bērnībā.

Man, šķiet, bija ļoti smaga bērnība. Mēs bijām trīs bērni. Viss bija ļoti labi, līdz tēvs aizgāja pie mīļākās. Man tad bija 3-4 gadi. Tas sāpināja manu mammu, viņa sāka dzert un netika galā ar mūsu audzināšanu. Otrajā klasē es paliku uz otru gadu. Pirms vecāki izšķīrās, notika nelaime ar manu brāli. Viņš iesēdās spainī ar verdošu ūdeni. Mūsu radi redzēja, ka mamma netiek galā. Es varu pateikties saviem audžuvecākiem, ka viņi mūs paņēma aizbildniecībā. Viņiem tolaik bija tikai 18-20 gadi. Es to ļoti novērtēju, jo mūs varēja aizsūtīt uz internātskolu, ielikt bērnunamā. Mani audžuvecāki dzīvoja kopā ar mūsu omu. Viņa ļoti rūpējās par mani, iemācīja man, kā ir, ka tev kāds rūp, ka tu palīdz, pat ja pašam nekā nav. Kad audžuvecākiem piedzima savi bērni, man bija grūta tā dalīšanās visā, uzmanībā, jutos atstumts. To arī pateicu, kad izaugu lielāks.

Kādas Tev tagad ir attiecības ar vecākiem?

Tēvs grib kontaktēties. Es viņam esmu piedēvis, ka viņš atstāja mani. Uz to aicina Dieva vārds, neturēt naidu, it īpaši uz savu tēvu. Esmu bijis ciemos pie viņa, jo, lai arī man ir Tēvs Debesīs, gribās arī, lai ir tāds sataustāms tēvs. Saprātu, ka viņam tomēr es bērnībā rūpēju, arī tagad rūpu. Taču nav vairs tās saiknes, kas varēja būt.

Mana mamma ir nokritis zemākajā punktā, kurā var, ar to dzeršanu. Viņai nav pastāvīgas dzīves vietas. Man viņa rūp, es gribu viņai palīdzēt, arī pastāstīt Evgēliju. Ja viņa pret mani slikti izturējusies bērnībā, tas nenozīmē, ka man pret viņu slikti jāizturas tagad. Gluži otrādi, es taču esmu sapratis kaut ko vairāk.

Mana māsa dzīvo tālāk no manis, bet ar brāli man ir tuvs kontakts. Viņš ir cilvēks, kuram es gribu palīdzēt. Mēs regulāri sazvānāmies. Viņš pat savā laikā ir kristījis mūsu draudzītē, bet tad ar laiku attālinājies no Dieva. Šie četri cilvēki – tētis, mamma, brālis, māsa – ir tie, par kuriem regulāri lūdzu, man nav cita, ko viņiem dot. Līdz šim es to nebiju darījis, bet tad sapratu, ka man jālūdz par saviem radniekiem. Es apzinos, ka būs diena, kad mēs stāvēsim Dieva priekšā, un tur būs tikai divas iespējas. Es gribu būt Debesīs ar viņiem visiem četriem. Protams, arī ar savu sievu un trim bērniem.

Tev ir 25 gadi un jau trīs bērni? Tu apprecējies ļoti jauns...

Es apprecējos 18 gadu vecumā. Atceros, ka 17 gadu vecumā lūdzu, lai Dievs man dod tādu sievu, kā Viņš grib, ko Viņš man ir

paredzējis, kas man der. Mēs jau sen draudzējamies. Man jau sen bija pārliecība, ka reiz mēs kopā kalposim. Līga mācījās mūzikas skolā, viņa ir ļoti muzikāla, labi spēlē klavieres. Līdz kāzām nedzīvojām kopā, gaidījām viens uz otru, jo mums bija tāda pārliecība. Tas bija grūti, bet mēs izturējām. Mēs redzējām, kā tas ietekmē pāri, kas pirms tam bija pārgulējuši – ietekmē attiecības, ģimeni, kā cilvēki tika sāpināti. Mēs redzējām grēka sekas no malas.

Pirmais gads pēc apprecēšanās bija rožains. Bet otrais, trešais - milzīgs haoss. Domāju, kāpēc mēs nevaram sadzīvot? Kāpēc esam tādi pretstatī? Kad viens saka "jā", otrs – "nē". Bet sapratu, ka Dievs man ir devis sievu arī, lai mani audzinātu.

Tagad redzu, ka mēs esam slīpējušies viens pie otra, slīpējuši viens otru. Lai kādas grūtības būtu, esam kopā. Esam cīnījušies, strādājuši pie savas laulības, gājuši pie konsultantiem. Ja mums nebūtu bērniņu, iespējams, kādā brīdī mēs būtu izšķīrušies.

Atceros reizi, kad pļāvā lūdzu Dievam – ko man darīt ar laulību? Es pat nezinu, kāpēc, bet vienā brīdī teicu, ka visā ir mana daļa vainas. Lūdzu, lai Dievs nomazgā mani. Tovakar spīdēja zvaigznes, bet tajā brīdī debesis apmācās un sāka gāzt lietus. Tas bija kā no skaidrām debesīm. Tas bija kā zīme; sapratu Dievs saka – tu neiesi projām. Tikai izejot caur elles mokām, sapratu, kur esmu kļūdījies. Es mīlu savu sievu, un man vienmēr ir bijusi pārliecība – ja Dievs ir savienojis, cilvēkiem nebūs šķirt. Tas ir līdz mūžībai. Mēs esam mācījušies, kā izturēties vienam pret otru, kāpēc esam tādi, kā esam. Mums ir bērniņi, kad redzam viņus, iedvesmojamies nestrīdēties. Varam tiekties pēc ideāla tajā, kā izturēties pret sievu, bērniem, lai mēs varētu būt paraugs, lai citi varētu mācīties no mums.

Kā sieva Tevi papildina?

Līga ir dievbijīga. Viņa ir kārtīga, pretēji man. Esmu haotisks ar drēbēm, zeķes nometu, kur pagadās. Līga ir ļoti taupīga. Viņai var uzticēt finanses. Ar to mazo naudiņu, kas mums paliek pāri no lielajiem maksājumiem, viņa var ilgi izdzīvot. Viņa to mācījusies no savas mammas, kas vispirms rūpējās par saviem bērniem. Es esmu Dievam pateicīgs, ka Viņš man ir tieši šādu sievu iedevis. Pēdējā laikā daudz esam runājuši, kas ir ģimenes galva. Līga respektē mani, viņa pēdējā laikā mani par mācītāju sauc. Tas man liek tā...

Savākties?

Jā, savākties! Jo, ja nu kāds pajautās manai sievai, kāds ir tavs vīrs? Viņa būs spogulis tam, ko es sludinu. Viņa ir mans pamudinājums, kas paskubina mani tajā,

Mārtiņš Straume

kādam man kā mācītājam būtu jābūt.

Kā Tu sastapi Kristu?

Mani audžuvecāki katru svētdienu brauca uz baznīcu. Mūs ar brāli smuki saģērba, un mēs braucām līdz. Sākumā vienkārši braucu līdz, baznīcā visu darīju tāpēc, ka citi to darīja – cēlos, kad visi cēlās, sēdos, kad visi sēdās.

Tad sākās posms, kad gribēju atrauties no visiem, mājās iet viens pats un runāt ar Dievu. Tas bija ne no manis, Dievs pamudināja mani to darīt. Jautāju, ja Tu esi – atklājies, lieto mani, vadi mani! Man nav tāda viena, īpaša piedzīvojuma, datuma, vietas, kad atgriezos pie Dieva. Es iepazīnu Dievu ilgākā laikā. Bija viens brīdis 12-15 gadu vecumā, kad man bija jāpieņem lēmums par Kristu, jānožēlo savi grēki, jāieaicina Jēzus Kristus sevī. Tas man asociējas ar kristībām, kur vecais cilvēks nomirst, lai kļūtu jauns radījums. Tā arī es jutos, kristoties Āgenskalna baptistu draudzē.

Arī kad Saldū mācījos par datortehnīku, visu laiku bija pārliecība, ka man jālūdz, jāmeklē Dievs. Mēģināju saprast, kāpēc man ir tāda vēlme meklēt Viņu, rakties Dieva vārdā pat nakts laikā. Kam Viņš mani ir paredzējis? Ar šo jautājumu aizgāju pie kāda misionāru pāra, kas viesojās Gregora skolā. Viņiem bija pravieša dāvanas. No Dieva viņi saņēma: "Tava sieva būs slavētāja tautām." Mēs toreiz bijām vēl tikai saderinājušies. Par mani viņš teica: "Dievs tevi ievēdīs bibliotēkā un rādīs, ko darīt tālāk, un ieliks tevī pravieša garu. Galvenais, uzticies Viņam. Paklausīs mazās lietās, Viņš iecels tevi par lielākām lietām."

Tas man iedeva virzienu. Bet laikā, kad ģimenē palika arvien trakāk, jautāju Dievam, vai tas tā ir, vai tiešām Viņš varēs piepildīt savu plānu pie manis? Dievs man atbildēja – vai tiešām tu domāji, ka tas būs viegli?

Ejot cauri visām šīm grūtībām, es sapratu,

ka tas ir sagatavošanās laiks, lai varētu kalpot. Tā tas bija arī Jēzum. Ar šo pārliecību esmu tagad atnācis uz BPI. Es ticēju, ka varēšu mācīties un uzturēt savu ģimeni. Kad strādāju, visu laiku lūdzu, ka es varētu mācīties. Kad sāku mācīties, cilvēki sāka mani atbalstīt, BPI nāca pretī. Katru dienu no janvāra es esmu varējis atbraukt no Tukuma uz BPI, uzturēt trīs bērnus, rēķini ir samaksāti, mēs esam paēduši. Lēmums mācīties finansiālā ziņā bija solis pāri aizai. Tā bija uzticība – Dievs, Tu mani vadīsi. Esmu piedzīvojis, ka Dievs atalgo uzticību.

Vai Tev liekas, ka tagad, mācoties BPI, Tu esi “bibliotēkā”?

Es nezinu. Es zinu, ka man jāiet “bibliotēkā”, kurā Dievs mani ved. Ticu, ka Viņš mani māca, ka man ar katru cilvēku jāstrādā individuāli, tāpēc katram cilvēkam Viņš iedod man citas grāmatas. Dievs mani ir mainījis no noslēgta cilvēka uz cilvēku, kam jāiet uz āru. Man Dievs ir devis runas dāvanas, spēju loģiski domāt, tās spējas es pats neesmu nekad attīstījis. Sapratu, ka man jāatļauj Viņam sevi vadīt. Protams, nāk līdzī arī lepība, pārākuma sajūta, ka Dievs mani vada. Tādos brīžos Dievs mani ir nolīcis pašā apakšā.

Ko esi ieguvis BPI?

Šis laiks ir viens no vērtīgākajiem manā dzīvē, kad es varu mācīties, slīpēties. Kad es būšu mācītājs, man, iespējams, būs grūti uztvert pamācības. Šeit esot, saprotu, ka es nevaru ieslēgties šaurajā vidē, kur esmu. Mācos skatīties uz dažādajiem cilvēkiem, kurus šeit satieku, saprast, ko no viņu pieredzes es varu pielietot savā praksē, ko nē. Te man veidojas jauns skatījums, te ir jauna vide, draugi, es tieku ārā no tām četrām sienām, kurās dzīvoju. Es saprotu arī, ka neesmu vienīgais, ko Dievs ir izredzējis. Viņš ir izredzējis daudzus, un arī pie viņiem Dievs strādā. Mācos vienotību, mācāmies iet uz vienu mērķi. Esot sabiedrībā, tiek izceltas lietas, pie kurām man jāstrādā. Ieraugu savas vājības, varu pie tām strādāt, augt.

Mārtiņa Baloža lekcijās esmu noformulējis to, kas ir ģimene. Par mācītāju var kļūt tāds cilvēks, kurš pats prot ganīt. Ja cilvēks mācēs ģimeni ganīt, tad varēs arī draudzi ganīt.

Kā un kur jūs ar sievu kopā kalpojat?

Savā mājas grupā, mājas draudzītē, kur mums kopā ir 6-8 bērniņi. Dievs pakārtoja un palīdzēja man ieraudzīt, ka man ir jāiegulda bērniņos. Vasarā katru otro svētdienu es gatavošu svētrunu, citi mani izvērtēs. Redzu, ka Juris (Doveiko, LBDS sludinātājs) kā vadītājs mani virza, māca mani uzņemties arvien vairāk atbildības. Tas dod man pārliecību, ka es taču arī varu! Man sieva spēlē sintezatoru un dzied mūsu mājas draudzītē.

Kādi ir Tavi mērķi, sapnis, vēlēšanās?

Kopā ar savu sievu un ģimeni sludināt Evaņģēliju visām tautām. Gribu būt sludinātājs, gribu parādīt, ka var sasniegt

vienotību ģimenē. Vēlos palīdzēt draudzēm viņu problēmās. Saprast mērķi, uz ko Dievs tās ir aicinājis, ko nozīmē būt kristocentriskām. Bet man vēl daudz ir jāmacās, lai kaut ko tādu sasniegtu. Ja Tas Kungs gribēs, Viņš mani vedīs uz kādu draudzi, kur varēšu būt gans. Es gribu būt pareizā laikā, pareizā vietā.

Kā Tu parasti saproti, ka Dievs Tevi uz kaut ko aicina?

Pastāstīšu piemēru. Kad mēs apprecējāmies, aizgājām dzīvot pie sievas vecākiem. Pēc 5 gadiem sapratām, ka jāiet projām. Atradām labu dzīvokli, bet teicām, ka lūgšim Dievu par to. Ja Dievs teiks, lai to ņemam, tad arī tā darīsim. Lūdzām, un mums kaut kā šī vieta sāka nepatikt. Negribējās tur būt.

Tad ieraudzījām sludinājumu Internetā – aizbraucām. Tas vien, ka dzīvoklis atrodas 4. stāvā mums likās nepiemēroti, jo mums taču ir mazi bērni. Dzīvokļa saimnieks likās pazīstams. Uzzinot viņa vārdu, Guntis Apriķis, atcerējos, ka viņš ir mācītājs Saldus draudzē. Tajā brīdī saņēmām tādu kā sitienu pa sirdi – šeit jums ir jābūt. Kaut arī veselais saprāts runāja pretī – dzīvoklis nolaists, jo saimnieks pats tur 13 gadus nav dzīvojis. Mēs teicām, ka lūgšim Dievu. Guntis atbildēja, ka tas viņam daudz nozīmē.

Pēc kāda laika viņš pats zvanija, teica, ka viņam ir pārliecība, ka mums tur jābūt. Viņš mūs iedrošināja, teikdams, ja jums grūti pavilkāt finansiāli, Dievs gādās. Un Dievs pakārtoja – laika apstākļus, transportu, kad pārvācāmies, tapetes, materiālus remontam. Taču, kad bija jāmaksā par dzīvokli, man naudas nebija. Teicu, ja tas ir Tavs prāts, gādā, lai samaksājam. Tas bija pirmdienas vakars, kad to lūdzu. Pagāja viena, otrā, trešā diena. Manī viss iekšēji vārijās. Naudas man vēl nebija.

Ceturtdienas vakarā pie manis atnāca viens vīrs un teica, ka viņam ir uz sirds man iedot naudu. Cik man vajagot? Teicu, ka 95 latus uz rītdienu. Viņš man noskaitīja 95 latus. Un šim vīram, savukārt, ir sava liecība, kā viņš dabūja šo naudu. Brīnumi notika arī tālāk.

Nākamajā mēnesī domē nokārtojām dokumentus, ka mums nav jāmaksā nauda par komunālajiem maksājumiem. Tā mēs esam varējuši samaksāt par dzīvokli līdz pat šai dienai.

Paldies BPI, ka mācību laikā varēju dzīvot ar stipendiju un cilvēku atbalstu, bet kā nāca vasara, sāku domāt, kā tagad? Bet, kā beidzās BPI, man piezvanīja viens vīrs un piedāvāja darbu uz visu vasaru. To es saprotu kā pilnīgu uzticēšanos. Tā ir tikai viena liecība, ka, ja tas ir Viņa prāts, Viņš gādā.

Tu jau iesāki stāstīt par finansiāliem izaicinājumiem, kādi jums šī gada laikā ir bijuši. Šogad jūs abi ar sievu bijāt studenti. Kā jūs kā divi studenti esat pavadījuši šo gadu?

Tas bija reizē viens no grūtākajiem un pārdošākajiem soļiem mūsu dzīvē. Pie tam mana sieva šogad beidz augstskolu, viņai ir gala eksāmeni, noslēguma darbs jāraksta. Vispirms viss nokārtojās ar bērniem. Mēs gribējām viņus iekārtot bērnudārzā, kas ir tuvu mūsu mājām, bet tur nebija vietas. Taču Līgai izdevās tā runāt ar vadītāju, ka divi mūsu bērni tika tur uzņemti. Citi bērni netiek, bet mūsējie tika. Dievs to sakārtoja, jo, ja viņi būtu otrajā bērnudārzā, es nevarētu viņus izņemt.

Dievs pakārtoja laikus, ka varējām uz maiņām mācīties. Līga savā laikā, es – savā. Grūtāk ir, kad jāpilda mājas darbi. Es negribu attaisnoties. Kad ir mazi bērni, tad laiku tam var atrast tikai vēl vakarā vai agri no rīta. Bet es faktiski esmu visus mājas darbus izpildījis. Mana sieva vēl paralēli mācībām strādāja pāris dienas nedēļā. Līgas vecāki, ome palīdzēja pieskatīt bērnus, bez viņiem mēs arī nevarētu mācīties. Bijusi spriedze, rīti ar agru celšanos. Taču esam varējuši atrast laiku mācībām, mājas darbiem, bērniem, draugiem, laiku divatā, laiku atpūsties kopā un atsevišķi. Man ir daudz liecību par to, kā Dievs mūs ir vadījis cauri šim laikam.

Interviju sagatavoja **Nora Rautmane**, BPI Projektu vadītāja

LĀČPLĒŠA iela 37, Rīga 67243094, 22175797
SIENA iela 10, Liepāja 25558083
www.amnis.lv

Katrs kristietis - misionārs

Aicinām jūs ieklausīties kāda draudžu dibinātāja stāstā. Viņš kalpo Kristum Turcijā, kur 98% iedzīvotāju ir musulmaņi. Kaut arī Turcija ir konstitucionāli sekulāra valsts, taču realitātē tā atrodas stingrā islāma ietekmē.

Dažādos Turcijas reģionos dzīvojošo kristiešu stāvoklis ļoti krasi atšķiras. Valsts austrumdaļā kristiešiem joprojām nereti nākas savu ticību apliecināt ar dzīvību.

Draudzes Agape dibinātāju intervē Daniels Truševis, Eiropas Baptistu Federācijas jaunu draudžu veidošanas projekta vadītājs.

Iepazīstieties ar jaunu draudžu dibinātāju

Pirms vairākiem gadiem kāds vietējā avīzē ievēroja reklāmu, kas piedāvāja iespēju pasūtīt Jauno Derību par brīvu. Viņš to pasūtīja, pēc divām nedēļām pienāca sūtījums, bet .. tas bija tukšs. Viņš vēlreiz piezvanīja, un pēc kāda laika pa pastu atnāca Jāņa evaņģēlijs. Jāņa evaņģēlijs atstāja uz viņu lielu iespaidu, bet viņš savā pilsētā nepazīna nevienu, ar kuru to varētu pārrunāt.

Pēc vairākiem gadiem darba maiņas dēļ viņš pārcēlās uz citu pilsētu un turpināja lasīt Jauno Derību. Kādu dienu viņa priekšnieks pastāstīja, ka ir kristietis un ka arī viņš lasa Bībeli. Abi sāka kopā studēt Bībeli. Viņiem pievienojās vēl viens kristietis. Vēlāk šis cilvēks aizveda viņus uz draudzi.

Pēc kāda laika draudzes mācītājs aicināja pārcelties uz kādu pilsētu pie jūras, lai tur dibinātu jaunu draudzi. Šis cilvēks sajuta Dieva aicinājumu un pārcēlās uz pilsētu pie jūras. Drīz vien viņš sāka stāstīt Evaņģēliju un atrada daudzas dzirdīgas ausis. Nepagāja ilgs laiks, līdz jaunie kristieši mudināja viņu kļūt par mācītāju. Tā tika nodibināta draudze Agape.

Vai Jūs varētu pastāstīt par sevi un draudzi, kurā kalpojat?

Esmu precējies, un mums ir dēls pusaudža vecumā. 2003. gadā mūsu ģimene pārcēlās uz pilsētu pie jūras, un kopš tā laika mūsu mērķis ir bijis liecināt par Kristu un dibināt draudzi.

Mēs iepazīnāmies ar korejiešu ģimeni, kuriem piederēja kāda ēka, un drīz pēc mūsu ierašanās viņi pārcēlās uz dzīvi citur. Viņi atļāva mums lietot sev piederošo ēku. Mēs tur iekārtojām kapelu un lietojām arī

citas telpas kalpošanas vajadzībām. Mēs izveidojām tīmekļa vietni un drīz vien redzējām, ka tai ir tūkstošiem apmeklējumu. Tā mēs sākām evaņģelizēt vietējos cilvēkus un vēlāk nodibinājām draudzi Agape.

Bijām pārsteigti, ka pie mums nāca simtiem cilvēku, kuri gribēja runāt, uzdot jautājumus un pārrunāt ticības lietas. Patiesībā vairums cilvēku pie mums nāca tādēļ, ka bija pazīstami ar mūsu tīmekļa vietni vai arī viņiem bija personīgi kontakti ar mani vai citiem draudzes locekļiem. Mūsu draudzei vairākas reizes vajadzēja pārcelties, un tagad dievkalpojumi notiek jau ceturtajā vietā. Draudze visu laiku aug, jo mēs turpinām liecināt, kaut arī reizēm tas nav viegli.

Kāda ir vietējā kultūra?

Šo pilsētu pirms 2700 gadiem nodibināja tirgotāji no Milētas, kuri novērtēja auglīgo zemi un seklo jūru. Viduslaikos puse no iedzīvotājiem bija kristieši, bet otra puse - musulmaņi. Tagad vairums iedzīvotāju ir musulmaņi, bet pagātnē vairums iedzīvotāju bija grieķu izcelsmes. Apmēram pirms 100 gadiem grieķi tika pārcelti uz dzīvi cituviet.

Šī grieķu pārcelšana notika laikā, kad aktīvi darbojās Mustafa Kemals Atatürks (1881–1938), kurš apvienoja turkus neatkarības cīņās un lika pamatus mūsdienu Turcijai. Viņš arī vadīja sacelšanos, kuras rezultātā tika uzvarēti briti, kuri kontrolēja viņu teritoriju. Kopš tā laika vietējie cilvēki ir bijuši neatkarīgi, bet arī ļoti radikāli nacionālisti.

Turki parasti zina par katoļiem, pareizticīgajiem un protestantiem, bet gandrīz nemaz nav dzirdējuši par sīkākiem iedalījumiem. Tāpēc mēs neuzsveram vārdu "baptisti", bet vienkārši saucam mūsu draudzes par "protestantu draudzēm". Līdzīga draudze atrodas Izmirā (senajā Smirnā), kas sadarbojas ar mūsu draudzi. Izmirā un Stambulā ir daudz vieglāk būt kristietim, jo cilvēki tur iecietīgāk izturas pret kristiešiem.

Kāda ir lielākā svētība Jūsu kalpošanā?

Kad tikko ieradāties šajā pilsētā, mēs bijām vienīgie kristieši. Mēs izveidojām kristiešu grupas šajā un vēl piecās piepilsētās. Mēs esam pieredzējuši Dieva aizsardzību un par to esam pateicīgi. Varam liecināt, ka daudzi cilvēki mūsu apkaimē ir atvērti Evaņģēlijam. Mūsu draudzē regulāri notiek kristības. Reizēm mēs kristām baseinā, reizēm blakus esošajā ezerā vai jūrā.

Draudze ir kā liela ģimene. Tajā ir apmēram 30 draudzes locekļi, kuri ir garīgi cieši saistīti un ar visu sirdi nodevušies draudzei. Viņi satiekas vairākas reizes nedēļā. Katru sestdienu draudze Agape tiek lūgšanu sapulcē un kopā bauda mielastu. Svētdienās notiek dievkalpojums.

Mēs esam jaunas draudzes dibināšanas procesa vidū. Šī draudze būs pilsētā, kas ir 120 km attālumā. Mēs tur pazīstam cilvēkus, kuri ir atvērti Evaņģēlijam. Viens no viņiem ir potenciāls vadītājs, un arī viņa sieva ir kristiete. Būs jāpaiet vairākiem gadiem, līdz šī draudze varēs nostiprināties.

Mēs tiekamies arī ar daudziem cietumniekiem, kuri lūdz, lai mēs viņus apciemojam. Tas ir liels prieks – stāstīt Labo Vēsti par mūsu Glābēju cilvēkiem, kuriem tas ir vajadzīgs, un redzēt, kā cilvēki, neatkarīgi no savas pagātnes, nāk pie ticības.

Dievs mūsu draudzei ir devis lielu uzdevumu un redzējumu. Mēs esam vienīgā evaņģēliskā draudze 7,5 miljonu cilvēku vidū. Būtu jābrauc sešas stundas jebkurā virzienā, lai varētu atrast vēl kādu kristiešu draudzi. Ar Dieva palīdzību mēs ne tikai gribam audzēt mūsu draudzi, bet arī darīt par mācekļiem kristiešus, kuri ir izkaisīti šajā nomaļajā vietā. Šajā reģionā ir 16 pilsētas. Mūsu galvenais mērķis ir dibināt vairāk draudžu.

Kādas ir vislielākās grūtības?

Kopš esam šeit, esam piedzīvojuši daudzus uzbrukumus un to, ka mūs neliek mierā. Mūsu ģimene regulāri saņem draudu vēstules un epastus, kā arī agresīvus telefona zvanus. Vienkārša krusta zīme vai cits kristiešu simbols var izraisīt dažu ekstrēmistu agresiju. Viņi izdauza mūsu baznīcas logus un nodara citus postījumus.

Reiz policija notvēra kādu apbruņotu slepkavu. Viņš bija gatavojies mani nogalināt. 2005. gadā mani nolaupija ekstrēmistu grupa, kādu laiku turēja mani ieslodzījumā, lai draudētu un censtos

apturēt manas kristīgās aktivitātes. Kopš tā laika valdība man ir piešķīrusi miesassargu un policija visu diennakti sargā baznīcu. Tā ir mūsu realitāte, bet mēs gribam liecināt par Kristu pat tiem cilvēkiem, kuri mūs ienīst.

Cilvēki, kuri nāk mūsu draudzē, ir samērā trūcīgi. Mēs maksājam 800 dolārus mēnesī par īri. Ikmēneša ziedojumi ir 200 dolāri. Jaunieši, kuri sāk ticēt un kļūst par Kristus sekotājiem, pēc studijām pārceļas uz citurieni.

Mēs esam pateicīgi Dievam par palīdzību visās grūtībās. Tas mums liek vēl vairāk apzināties mūsu atkarību no Dieva. Man sirdij ir tuvs pants no Jāņa 5:17. Tas mani motivē, jo Dievs vienmēr ir aktīvs un mums, cilvēkiem, ir jāpievienojas Dievam Viņa darbā.

Kādas ir Jūsu tautai vispiemērotākās evaņģelizācijas metodes?

Ir svarīgi izprast vietējo kultūru un cienīt tās cilvēkus, lai izveidotos labas attiecības. Un mēs vienmēr esam bijuši gatavi maksāt jebkādu cenu. Mūsu valstī katram kristietim ir jābūt misionāram, kurš ir gatavs ciest savas ticības dēļ.

Visatvērtākie Evaņģēlijam ir universitātes studenti. Evaņģelizācijā labi noder mūsu tīmekļa vietne, bet visefektīvāk Labo Vēsti var stāstīt ar personīgo kontaktu palīdzību. Mūsu zemē nav atļauti publiski kristīgi pasākumi, izņemot dažas aktivitātes cietumos. Kristieši nevar organizēt nometnes augsto izmaksu dēļ, tādēļ mēs varam atļauties tikai vienas dienas ekskursijas vai pikniku.

Kādas ir Jūsu lūgšanu vajadzības?

Jūs, pirmkārt, varat lūgt par visu kristīgo vadītāju un kristiešu drošību, kā arī izturību misijas darbā par spīti dažādiem šķēršļiem. Mēs īpaši sapņojam par pastāvīgu pielūgsmes vietu. Šeit ir kāda sena katoļu baznīca, kas tagad stāv tukša. Tā atrodas labā vietā, un mēs gribētu lietot to saviem dievkalpojumiem. Lūdziet, lai tās īpašnieks atvērtu mums šīs baznīcas durvis.

Paldies, ka stāstījāt par savu ticību un kalpošanu! Esmu pārliecināts, ka daudzi kristieši visā pasaulē regulāri lūgs par Jums.

Tadžikistānas meitene

Arvien biežāk dzirdams, ka dažādās vietās Vidusāzijas valstīs notiek kristiešu vajāšanas. Dažādu konfesiju protestantu draudzes tiek apsūdzētas šarlatānismā un pat sātānismā, draudžu nami tiek atņemti, lai to vietā ierīkotu parkus. Mācītāji un viņu ģimenes saņem draudus dzīvībai, draudžu locekļi tiek vajāti. Tadžikistānā 85% iedzīvotāju ir sunnītu musulmaņi, tā ir valdošā reliģija, kas nosaka iedzīvotāju ikdienu.

Eiropas Baptistu Sieviešu apvienība aicina lūgt par kristiešiem šajās valstīs.

Ar Līvijas Godiņas starpniecību uzzinājām par kādas Tadžikistānas musulmaņu ģimenes meitenes ciešanām.

Divdesmitgadīgā Oksana (vārds mainīts) pirms diviem gadiem kļuva Jēzus Kristus sekotāja. Kopš kļuvusi kristiete, viņa ir pārcietusi nežēlīgu attieksmi no savas ģimenes.

Viņa kļuva par kristieti, kad viņai bija 18 gadu. Oksanas māte vairākkārt viņu tādēļ sita, plēsa drēbes, sadedzināja viņas Bībeli un ieslēdza istabā.

Meitene, vairs nespējama izturēt, mēģināja aizbēgt no mājām. Viņas radnieki viņu atrada un publiski sita. Oksana saņēma vienu no ļaunākajiem pazemojumiem, kāds vien sievietei iespējams tajā kultūrā – viņas māte viņai noskuva galvu.

Pēc tā visa Oksanas māte smagi saslima. Viņas ģimene piespieda Oksanu iet pie mullas (musulmaņu garīgā līdera), kurš vairāku stundu garumā viņu emocionāli pazemoja un vainoja Oksanas ticību Kristum mātes slimībā.

Taču Oksanas ticība joprojām bija spēcīga, neskatoties uz divu gadu ilgo spiedienu. Viņa bija ļoti nogurusi, taču palika uzticīga vēlmei kalpot Jēzum Kristum un uzrunāt citus jauniešus ar Evaņģēliju.

Lūgsim par Oksanu, lai Kungs viņu aizsargā un stiprina viņas ticību. Īpaši lūgsim par Oksanas slimo māti un radniekiem, kuri viņu vajā, lūdzot, lai Dievs viņiem dod grēku nožēlu. Jēzus saka: "Mīliet savus ienaidniekus un lūdziet par tiem, kas jūs vajā." (Mateja 5:44)

Pēc šī spiediena vairāku gadu garumā Oksana sāka pagurt un kādu reizi, kad sarunājās pa telefonu ar kristiešu uzticības personu, raudot teica, ka Kungs Kristus viņu ir pametis, jo viņa ir no Viņa atteikusies.

Kādā reizē, kad viņas radnieki atkal bijuši sapulcējušies pie mājas, apvainojuši un situī Oksanu vairākas stundas, viņi piespieduši meiteni pasludināt Šahadu (musulmaņu apliecinājums monoteismam, tas ir, ticībai vienam Dievam, Allāham).

Viņu centās iedrošināt pa telefonu, sakot, ka Kungs nekad viņu neatstātu un ka ļoti daudz cilvēku par viņu lūdz.

Taču pēc tās reizes ar viņu vairs nevarēja sazināties, ļoti iespējams, ka cilvēki, kas viņai lika atteikties no Kristus, atvienoja viņas telefonu.

Lūgsim par šo jauno māsu, kas patiesi tic Kungam Jēzum Kristum, jo viņa nepārtraukti saskaras ar uzbrukuma draudiem, ir pilnīgi neaizsargāta un viņai ir nepieciešama Dieva palīdzība un aizsardzība.

P.S. Jau pēc šī raksta izveidošanas tika atsūtīta jaunākā informācija par Oksanu.

Viņas tuvinieki centušies izņemt Oksanas dokumentus no universitātes, kur viņa studē, lai viņa ne ar vienu nevarētu satikties un sarunāties. Viņa bija ieslodzīta mājās, savas tantes uzraudzībā, bet pie pirmās iespējas atkal izbēgusi un sazinājusi uzticības personas, kas viņu aizveduši pie jurista. Ar jurista palīdzību Oksanas māte un radnieki tika brīdināti, ka, ja atkal pret viņu tiks pielietota vardarbība, tiks iesaistīta policija. Šobrīd Oksana atrodas drošā vietā, taču, nav šaubu, ka viņas māte nepadosies, jo viņai ir grūtības kontrolēt savas emocijas un ir gatava darīt jebko, lai liktu Oksanai atteikties no ticības Kristum.

Turpināsim lūgt par Oksanu, lai Viņš sargā jauno meiteni, kā arī par Oksanas māti, lai viņa iepazīst Jēzus Kristus žēlastību.

jūlijs

1

Lūgšim par Draudžu dienām Līvānos. Lūgšim pēc spēka un izturības, lūgšim par iespēju būt Līvānos un nest vēsti par Jēzu ar saviem darbiem, attieksmi. Rūpēsimies par Līvānu pilsētas labklājību un būsīm lūgšanās par pasākumiem.

29.06. - 03.07. BPI DRAFTS 1. līmenis

2

Šodien sākas nometne Pelčos bērniem un pusaudžiem ar īpašām vajadzībām un vecāku atbalsta grupai. Lūgšim par Dieva mīlestības un žēlastības pilnu laiku nometnes dalībniekiem, lūgšim par brīnišķīgu sadraudzības laiku. Lūgšim par spirdzinājumu un spēku vecākiem un cilvēkiem, kas rūpējas par bērniem un pusaudžiem.

02.07. - 07.07. Sieviešu kalpošanas apvienības nometne Pelčos bērniem un pusaudžiem ar īpašām vajadzībām un vecāku atbalsta grupai

3

Lūgšim par Oglaines draudzi, tās mācītāju Viktoru Abrāmovu un viņa ģimeni. Lūgšim Dieva svētību draudzes locekļiem. Lūgšim par svētdienas skolas darbu un kalpotājiem un nometni, kas iekārta no 15.-20.jūlijam. Lūgšim par brāli Stefanu Rošioru un viņa kalpošanu, lūgšim Dieva Gara vadību.

4

Lūgšim par kristīgo literatūras izplatīšanu Latvijā. Lūgšim par kristīgo izdevniecību "Amnis" un tās vadītāju Edgaru Godiņu un darbiniekiem. Lūgšim, lai kristīgā literatūra vestu cilvēkus tuvāk Dieva gaismai. Pateiksimies, ka varam organizēt brīvdabas grāmatnīcu "Amnis" arī Draudžu dienu ietvaros Līvānos.

5

Lūgšim par Ogres evaņģēlisko draudzi, tās mācītāju Vadimu Kovaļevu un viņa ģimeni. Pateiksimies līdz ar draudzi par Dieva darbu un stiprinājumu un brāļu un mūsu garīgu izaugsmi draudzē. Pateiksimies par senioru kalpošanu un lūgšim par jauniešu un bērnu kalpošanu paplašināšanos. Lūgšim par vasaras nometnēm un organizētāju komandu, finansēm, labu laiku un gudrību, nesot Dieva Labo Vēsti ogrēniešiem.

6

Lūgšim par Gruzijas Evaņģēlisko baptistu baznīcas savienību, tās 72 draudzēm un 5017 draudzes locekļiem.

7

Kungs, Tu izproti mani visos sīkumos un mani pazīsti. Palīdzi man nenovērst skatu no Tevis un satvert būtisko ar visu savu sirdi, dvēseli un prātu.

8

Lūgšim par Sieviešu kalpošanas apvienību un tās vadītāju Solvitu Ziveri un viņas ģimeni. Lūgšim par sociālās kalpošanas projektiem Līvānos – gan veco, vientuļo un slimo cilvēku apmeklēšanu, gan par biedrības "Baltā māja" apmeklēšanu un par projektu "Ģimene – ģimenei". Pateiksimies par ikvienu, kas jau ir atsaucies kalpot.

9

Lūgšim par Ogres Trīsvienības draudzi, tās sludinātāju Daini Pandaru un viņa ģimeni. Lūgšim, lai Dievs svētī mācekļības principa iedzīvināšanu draudzē. Lūgšim par jauniešu kalpošanas atjaunošanu draudzē. Lūgšim par atvērtām durvīm un iespējām aizsniegt apkārtnes iedzīvotājus ar Evaņģēliju.

10

Lūgšim par Beļģijas Baptistu savienību, tās 26 draudzēm.

10.07. Pirms 110 gadiem dzimis mācītājs, bīskaps **Pēteris Egle** (10.07.1903. Puzē - 14.03.1993. Rīgā)

11

Lūgšim par Olaines draudzi, tās mācītāju Dmitriju Rošiors un viņa ģimeni. Lūgšim par draudzes stiprumu un vienotību. Pateiksimies līdz ar draudzi par iegādāto ēku, kur pulcēties draudzei. Lūgšim par apkārtnes cilvēku glābšanu un draudzes pavairošanos.

12

Dievu neviens nekad nav redzējis; ja mēs mīlam cits citu, tad Dievs mājo mūsos, un Viņa mīlestība ir mūsu vidū tapusi pilnīga. Pateiksimies, ka esam Dieva mīļie bērni.

13

Lūgšim par Svētdienas skolas apvienību un tās vadītāju Esteri Rozi un viņas ģimeni. Lūgšim, lai izdotos iepriecināt bērnus un viņu vecākus ar dažādiem pasākumiem, kas ir iekārta Līvānos projekta "ATSLĒGU ATSLĒGAS" ietvaros.

14

Lūgšim par aktivitātēm Draudžu dienu ietvaros Līvānos, par amatnieku tirdziņu, par mākslinieku plenēru, par uzvedumu "Marka drāma", par talantu konkursu, par sporta aktivitātēm, par sadraudzību pie nakts ugunsкура, par brīvdabas dievkalpojumu.

15

Lūgšim par Norvēģijas Baptistu savienību, tās 95 draudzēm un 6158 draudzes locekļiem.

16

Lūgšim par Paplakas draudzi, tās sludinātāju Ainaru Purmali un viņa ģimeni. Lūgšim par draudzes garīgu pieaugšanu. Pateiksimies par cilvēkiem, kuri gatavi mērot tālu ceļu, lai kalpotu draudzē. Pateiksimies par svētdienskolas darbu un lūgšim, lai Dieva Vārda sēkla, kas iekrīt mazajās sirsniņās, reiz nestu augļus. Pateiksimies Dievam, ka Viņš uzrunā ļaudis, kas ir gatavi ziedot dievnama piebūvei, lai svētdienskolai būtu savas telpas. Lūgšim, lai Dievs dod gudrību, kā pasludināt Labo Vēsti novada cilvēkiem, kuri nepazīst Kristu.

17

Lūgšim par Jauniešu apvienību, tās vadītāju Gati Jūrmali un viņa ģimeni. Lūgšim par angļu valodas nometni, kas paredzēta Viesītes un Līvānu novadu jauniešiem pirms Draudžu dienām Līvānos. Lūgšim par iespēju uzrunāt jauniešus un iepazīstināt ar Jēzu.

18

Lūgšim par Pāvilstas draudzi, tās mācītāju Denisu Doroninu un viņa ģimeni. Pateiksimies līdz ar draudzi mūsu Kungam par saņemtajām svētībām. Lūgšim par draudzes ļaudīm, par atspirdzēšanu gan pie miesas, gan pie dvēseles. Lūgšim par Dieva spēka piedzīvošanu personīgā dzīvē un kalpošanā cits citam. Lūgšim par Pāvilstas iedzīvotājiem un par to, lai Kristus, iemānotu viņu sirdīs un viņi iesakņotos un stipri stāvētu mīlestībā.

19

Lūgšim par Jaunu draudžu dibināšanas kalpošanu, tās vadītāju Kasparu Šternu un viņa ģimeni. Lūgšim par jaunas draudzes veidošanos Līvānos, lai Dievs izaicina un liek kādā sirdī mīlestību un dedzību kalpošanai šajā vietā.

jūlijs

20

Lūgšim par izdevuma "Baptistu Vēstnesis" komandu. Pateiksimies par ikvienu, kas strādā pie izdevuma, un, ka katru mēnesi mēs varam saņemt svētības, lasot "Baptistu Vēstnesi".

21

Pateiksimies, ka Tas Kungs pārvērs mūsu skumjas priekā, pateiksimies, ka Tas Kungs iepriecina mūs atkal un atkal no jauna.

22

Lūgšim par Vācijas Baptistu savienību, tās 55 draudzēm un 5369 draudzes locekļiem.

23

Lūgšim par Garīdznieku brālību, tās priekšsēdētāju Edgaru Maži un viņa ģimeni. Lūgšim par paneļdiskusiju "IESPĒJAS UN IZAICINĀJUMI LATGALĒ", kas notiks Līvānos. Lūgšim par Gara vienību un sadraudzību starp konfesiju vadītājiem.

24

Pateiksimies par draudzēm, kurās ir mācītāji. Lūgšim, lai Dieva Vārds var tikt pasludināts ikvienā mūsu zemes malā un cilvēki atsauktos Labajai Vēstij.

25

Kristū mums ir izpirkšana caur Viņa asinīm, pārkāpumu piedošana pēc Dieva bagātīgās žēlastības. Slavēsim un dosim godu Mūsu Kungam!

26

Bruņosimies ar visiem Dieva ieročiem, lai varētu pretī stāties velna vilcībām. Būsim nomodā par tuviniekiem, apkārtnes ļaudīm, par Latviju.

27

Pateiksimies, ka vienmēr varam paļauties uz To Kungu, pateiksimies, ka Tas Kungs ir stiprā pils un patvērums bēdās. Pateiksimies par katra jauna rīta žēlastību. Pats Kungs ir teicis: "Nebīsties, Es tevi atpestīju; es tevi saucu tavā vārdā, tu esi Mans!"

27.07. Pirms 120 gadiem dzimis komponists un diriģents **Kārlis Līdaks** (27.07.1893. Rīgā – 29.06.1942. Krievijā, deportācijā nošauts)

Pirms 130 gadiem dzimis mācītājs **Viljams Fetlers** (arī Bazils Malovs, 27.07.1883. Talsos – 15.08.1957. ASV)

28

Lūgšim par Piltenes draudzi, tās mācītāju **Andri Jūrmali un viņa ģimeni**. Pateiksimies par Dieva žēlastību un svētību, piedzīvojot draudzes 150. gadaskārti, kuri tiek svinēti šodien. Lūgšim par draudzes vienotību, atjaunošanos, Evaņģēlija izplatīšanos Piltenē, par Vasaras Bībeles skolu, kas iecerēta augustā, par svētdienskolas izaugsmi, lai Dievs dāvā svētību saimniecisko darbu veikšanai pie dievnama un piepilda ar Gara spēku katru draudzes locekli.

PILTENES DRAUDZE

Pikst. 16.00 Piltenes draudzes 150. gadaskārti. Viesi – Ventspils draudzes mūziķi un mācītājs Pēteris Tervits.

AUCES DRAUDZE

Pikst. 11.00 Draudzes gadaskārti.

29

Lūgšim par Internacionālo Baptistu konvenciju, kas ir angļu valodā kalpojošas draudzes Eiropā, Tuvajos Austrumos, Āfrikā, Centrālajā un Dienvidamerikā. Lūgšim par tās 75 draudzēm un 6900 draudzes locekļiem.

29.07. - 04.08. BPI DRAFTS 2. līmenis

30

Lūgšim par Muzikālo kalpošanu, tās vadītāju Māri Dravnieku un viņa ģimeni. Pateiksimies par tiem, kas kalpo draudzēs ar mūziku. Lūgšim par koncertiem, kas notiks Draudžu dienās Līvānos. Lūgšim par atklāšanas koncertu, par slavas un pielūgsmes koncertu, par kora mūzikas koncertu un visām muzikālajām kalpošanām un kalpotājiem, kas slavēs To Kungu Līvānos.

31

Lūgšim par bīskapu Pēteri Sproģi un viņa ģimeni. Lūgšim pēc svētības viņa dzīvē. Lūgšim, lai Dievs dod spēku katrai jaunai dienai un stiprina viņu paļāvību uz sevi.

SVEICAM JUBILEJĀ!

Sirsnīgi sveicam sludinātāju **Eliju Miķelsonu**, kuram 7. jūlijā aprit 40 gadi.

Sirsnīgi sveicam Subates un Viesītes draudzes mācītāju **Juri Grigu**, kuram 22. jūlijā aprit 50 gadi.

LĪDZJŪTĪBAS

Tagad mēs visu redzam mīklaini, kā spogulī, bet tad vaigu vaigā... (1.Korint. 13:12)

Astra Zariņa (1938-2013)

17. jūnijā Dievs aizsāucis Mājās ilggadēju Māsu apvienības (tagad SKA) aktīvu darbinieci, kasieri, Māsu apvienības Goda māsu – daudziem bērniem un jauniešiem garīgo māti. Astra visu mūžu bijusi aktīva Golgātas draudzes locekle. Izsakām līdzjūtību viņas māsām Lidijai, Veltai un visiem, kas skumst par viņu! Sieviešu Kalpošanas apvienības padome.

Daila Zālīte (1922-2013)

7. jūnijā 91 gada vecumā mūžībā aizgājusi Daila Zālīte – sludinātāja Jāņa Zālīša (1922-1992) atraitne, ilgus gadus bijusi ērģelniece, rakstījusi dzeju un bijusi Pļaviņu draudzes dvēsele un svētība visai apkārtnē.

Izsakām līdzjūtību viņas mīļajiem!

BĪBELES LASĪŠANAS PLĀNS JŪLIJAM

	1.-7. jūlijs	8.-14. jūlijs	15.-21. jūlijs	22.-28. jūlijs	29.-31. jūlijs
Pirmdiena	3. Mozus 10-12	3. Mozus 13-15	3. Mozus 16-18	3. Mozus 19-21	3. Mozus 22-24
Otrdiena	2. Kēniņu 1-5	2. Kēniņu 6-10	2. Kēniņu 11-15	2. Kēniņu 16-20	2. Kēniņu 21-25
Trešdiena	Psalmi 78-80	Psalmi 81-83	Psalmi 84-86	Psalmi 87-89	Psalmi 90-92
Ceturtdiena	Salamana pam. 7	Salamana pam. 8-9	Salamana pam. 10	Salamana pam. 11-12	
Piektdiena	Ecehiēla 13-18	Ecehiēla 19-24	Ecehiēla 25-30	Ecehiēla 31-36	
Sestdiena	Lūkas ev. 15-16	Lūkas ev. 17-18	Lūkas ev. 19-20	Lūkas ev. 21-22	
Svētdiena	Filipiešiem 3-4	Kolos. 1-2	Kolos. 3-4	1.Tesalon. 1-3	

ATSLĒGAS LĪVĀNOS

2.-4. AUGUSTS

LBDS DRAUDŽU DIENAS LĪVĀNI 2013

PIEKTDIENA, 2. AUGUSTS

- 15.30 **Paneldiskusija "Iespējas un izaicinājumi Latgalē"**
Piedalās 11. Saeimas deputāts Jānis Klaužs, prāvests Juris Zarāns, mācītāji Ēvalds Bērziņš, Jānis Lūsis
Vada teologs Edgars Mažis, radio un TV žurnāliste Sendija Burka-Saicanova
Kultūras centra kamerzālē
- 18.00 **Draudžu dienu atklāšanas koncerts**
Pianista Reiņa Zariņa solokonzerts "Pieaugšana"
Programmā F. Lisits, J. Brāms, P. Vasks
Cēsu draudzes zvanu ansamblis
Kultūras centrā
- 21.00 **Lūgšanu vakars**
Kultūras centrā

"Lielā mūzikas balva 2011" ieguvējs
pianists Reinis Zariņš

SESTDIENA, 3. AUGUSTS

- 10.00–14.00 **LBDS Kongress (reģistrēšanās no 9.00)**
Kultūras centrā
- 11.00–17.00 **Radošā pēcpusdiena "Atslēgu atslēgas"**
Darbnīcas, spēles, atrakcijas, fotoorientēšanās, klauni
1. vidusskolas stadionā
- Amatnieku un rokdarbnieku tirdziņš**
Brīvdabas grāmatnīca AMNIS
Pie Kultūras centra
- Basketbola klīnika**
"Latvijas Universitāte" komandas treneris Artūrs Visockis-Rubenis
1. vidusskolas sporta zālē
- 15.30 **Uzvedums - piedzīvojums "Marka drāma"**
1. vidusskolas aktu zālē
- 16.00 **Konzerts "Ticība, cerība, mīlestība..."**
Cēsu draudzes zvanu ansamblis
Sv. Miķeļa katoļu baznīcā
- Kora mūzikas koncerts "Dzīvības palete"**
Apvienotais Limbažu un Valmieras draudžu koris,
Rīgas Māteja draudzes pielūgsmes koris
Luterāņu baznīcā
- 18.00 **Lielais koncerts "atVĒRTĪBA"**
Oskars Deigelis, Liba Ēce-Kalniņa
un Āgenskalna draudzes mūziķi
Kultūras centrā
- 21.00 **Vakara ugunskurs**
Talantu koncerts, sarunas pie tējas, pārsteigums
Daugavas krastā, pie LMAC

Mūziķis, "OKartes skatuve" dalībnieks Oskars Deigelis

Mūziķe, "Framest" soliste Liba Ēce-Kalniņa

SVĒTDIENA, 4. AUGUSTS

- 11.00–12.00 **Mākslinieku plenēra izstādes atklāšana**
LMAC
- 12.00 **Brīvdabas dievkalpojums - koncerts**
Daugavas krastā, pie LMAC

Visos pasākumos ieeja bez maksas

LBDS Draudžu dienas organizē Latvijas Baptistu draudžu savienība

sadarbībā ar Līvānu novada domi

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv

baptistu
vestnesis

Izdevumu sagatavoja: biskaps Pēteris Sproģis, Žanna Drūnese, Dace Lektauere, Līva Fokrote, Līvija Godiņa, Agnese Spura
maketētājs Filips Tālbergs

Konts draudžu iemaksām, Baptistu Vēstneša iemaksām un ziedojumiem:
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765
A/S SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

www.lbds.lv